

சரபகலைபம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

Thanjavur Sarasvati Mahal Series No. 248

श्रीः

॥ शरभकल्पम् ॥

SARABHAKALPAM

Edited by

Thethiyur S. KRISHNAMURTHI SASTRI
Senior Sanskrit Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S
**SARASVATI MAHAL LIBRARY
AND RESEARCH CENTRE**
THANJAVUR.

2014

0248

Price: Rs.120-00

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	: Sarabhakalpam
Editor	: Thethiyur S. Krishnamurthi Sastri
Publisher	: Director, Sarasvati Mahal Library & Research Centre, Thanjavur-9
Publication	: 248
Language	: Sanskrit
Edition	: IV Edition
Date of Publication	: 2014
Paper used	: 18.6 kgs. T.NP.L.
Size of the Book	: 21 x 14 c.m.
Printing Type used	: 14 pt.
Number of pages	: 104
No. of copies	: 500
Printer	: Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.
Binding	: Wrapper Binding
Subject	: Mantras
Price	: Rs. 120-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

அரிய பன்மொழி ஓலைச் சுவடிகளையும் காகிதச் சுவடிகளையும், நூல்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட அறிவுக்கருவூலமாகச் சரசுவதி மகால் நூலகம் விளங்குகிறது. இந்நூலகத்தை அணிசெய்யும் சுவடிகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம் மருத்துவம், சோதிடம் முதலிய பொருண்மையில் அரிய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் பணியை தொடர்ந்து ஆற்றிவருகிறது. இவ்வரும்பணியின் வரிசையில் சரபகல்பம் என்னும் இந்நூல் தற்பொழுது நான்காம் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் பி. எண். 7018 காகிதச் சுவடியை அடிப்படையாகக்கொண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகாச பைரவ தந்த்ரத்தில் மூன்றாவது படலத்தில் சரபமூர்த்தியின் மந்த்ர ஸ்வரூபம், யந்த்ர ஸ்வரூபம், புரஸ்ச்ரணமுறை, ஹோமக்ரமம், சரபாஷ்டகம் முதலான ஸ்தோத்திரங்கள், ஸ்தம்பனம், வித்வேஷணம், உச்சாடனம், மாரணம் முதலான ப்ரயோகத்திற்கான யந்த்ரங்களின் ஸ்வரூபம், நிக்ரஹதாருண ஸப்தகம் முதலானவை கூறப்பட்டு 30-வது அத்யாயம் முதல் சரபமூர்த்தியின் வழிபாட்டுமுறை (ஆராதனைக்ரமம்) கூறப்படுகிறது. இந்த வழிபாட்டு முறையே சரபகல்பம் என்னும் இச்சிறு நூலில் கூறப்படுவதாகும்.

இந்நூலை சிறப்பாகப் பதிப்பித்தத
பதிப்பாசிரியர் திரு.தேதியூர் S.கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள்
அவர்களுக்கு என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி
நல்கிய அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள
சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர்(பொ.)
திரு. ம. சங்கரநாராயணன், B.A., அவர்களுக்கும், நூலகர்
முனைவர் எஸ்.சுதர்ஷன், M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D.,
அவர்களுக்கும் மற்றும் நூலகப் பணியாளர்களுக்கும்
எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும்
சரபமூர்த்தி உபாசகர்களுக்கும், மந்திர சாஸ்திரத்தில்
ஈடுபாடுடையவர்களுக்கும் இந்நூல் பெரிதும்
பயன்படும் என நம்புகிறேன்.

தஞ்சாவூர்
15-09-2014

டாக்டர் என். சுப்பையன், இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

॥ प्रस्तावना ॥

इह खलु सकलजनसाधारण्येनाभिलषणीयं सुखमेव परमः पुरुषार्थः । तच्च कृत्रिमाकृत्रिमभेदात्मकतया द्विविधं भवति । काममोक्षात्मकस्य तस्य साधनतया धर्मः तत्साधनत्वादर्थश्च सर्वजनाभिलषणीयो भवति । एवं ते चत्वारोऽपि फलविषये तरतमभावमापन्ना अपि सर्वैरपि पुरुषैरर्थ्यमानत्वाविशेषात्पुरुषार्था एव भवन्ति ॥

तत्रापि मोक्षस्यैकस्यैवाकृत्रिमसुखात्मकत्वात् प्राधान्यम् ॥ तच्च विविधकर्मपरिपाकायत्तविविधचित्तशालिनां सर्वेषामपि जनानां दुःसाधम् । अतश्च परमकारुणिको भगवान् परमेश्वरः सर्वानपि जनानुद्दिधीर्षुः परस्परविलक्षणा अपि साक्षात् परम्परया वा परमपुरुषार्थैकप्रयोजनिकाः नानाविधा विद्याः प्रवर्तयामास । तथा च श्रुतिः —

“ ईशानः सर्वविद्यानाम् ” इति, “ यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै ” इति च ॥

एवं स्मृतिश्च —

“ अष्टादशानामेतासां विद्यानां भिन्नवर्त्मनाम् ।

आदिकर्ता कविः साक्षाच्छूलपाणिरिति श्रुतिः ” इति ॥

एवं च परमाप्ततमप्रणीतत्वात् सर्वा अपि विद्याः प्रमाणभूता एव ॥

तासां मध्ये सगुणब्रह्मात्मकेषु शिवविष्णुदुर्गाकृष्णपत्यादिषु गौणीं भक्तिमुत्पादयितुं तत्तद्देवताध्यानार्चनजपनामकीर्तनादिप्रपञ्चनपरतया प्रकाशितानि तन्त्राणि चतुष्षष्टिसङ्ख्याकानि भवन्ति ॥

तथाचोक्तं श्रीमद्भगवत्पादैः —

“चतुःषष्ट्या तन्त्रैः सकलमतिमन्त्राय भवन्

स्थितस्तत्तस्मिद्धिप्रसवपरतन्त्रः पशुपतिः ।

पुनस्त्वन्निबन्धादखिलपुरुषार्थकथटना-

स्वनन्त्रं ते तन्त्रं दितितलमवातीतरदिदम् ॥ इति ॥

तानि च तन्त्राणि विष्णुकान्त, रथकान्त, अश्वकान्तभेदेन त्रिविधादि कथ्यन्ते ॥ तेषु कानिचिन्मुद्रागिनान्यपि बहूनि नाममात्रावशेषाणि सुदुर्लभानि लब्धान्यपि अपूर्णान्येव ॥

तेषु तादृशेष्वन्यतमस्य अकाशभैरवतन्त्रस्य मध्ये प्रपञ्चितस्य श्रीशरभेश्वरस्य मन्त्र-यन्त्रपूजाहोमादीनां प्रयोगप्रकारप्रदर्शनपूर्व-प्रकाशनपरोऽयं भागः “शरभकल्प” नामाङ्किततया प्रकाशनं नीयते ॥

बहोः कालान् मन्त्रशास्त्रग्रन्थमङ्ग्रहणे वृद्धादरेण मया आसादितेषु बहुषु ग्रन्थेषु मध्ये षोडशसंवत्सरेभ्यः पूर्वं “कोनेरिराजपुरं” स्थेभ्यः अस्मन्मित्रमणिभ्यः स्व० श्रीनिवासधौनिवर्येभ्यः प्राप्ता प्राक्तनकीटजरथनालपत्रमयी ग्रन्थलिपिवृद्धा मातृका यावत्लब्धं शुद्धाक्षरा चासीत् । सा च देवनागरीलिप्यां परिवर्त्य लिखिता सुसंरक्षिता च वर्तते ॥ अत्रावसरे ग्रन्थस्यास्य प्रकाशने परमोपकाराय सा बभूवेति महत्प्रमोदस्थानम् । सश्रद्धं स्व० मित्रमणेस्तस्य नामस्मरणमत्रावसरे कृतज्ञताप्रकाशनार्थतया माम्प्रतमेव ॥

तञ्जापुरम् महाराजश्रीशरवोजीमरस्वतीमहालयप्राचीनग्रन्थ-कोशागारे संरक्षितानां बहूनां मन्त्रशास्त्रग्रन्थानां मध्ये पञ्चपा एव ग्रन्थाः एतावता प्राकाश्यं नीताः । अत्र निदानं मन्त्रशास्त्र

कृतपरिश्रमाणां विदुषां वैरल्यमेव प्रधानम् ॥ भाविनि काले एतादृश-
ग्रन्थप्रकाशनाय भूयानादरो भारतीय-प्राग्नीयनर्वकारद्वारा भविष्यति
इति प्रमोदावहा वार्ता श्रूयते ॥ एतद्ग्रन्थप्रकाशनाय इतः पूर्वं
ग्रन्थद्वयप्रकाशने कृतोद्यमस्य मे दत्ताऽनुज्ञा ॥ सा च यथाशक्ति
निरूढा ॥

मूलग्रन्थे दृष्टानां बहूनां दोषाणां शोधनं कृतमेव, अस्मदु-
पलब्धमातृकात्परमहायेन, तथापि ग्रन्थोऽयमनिर्दोष एव ॥

मुद्रणावसरे अशुद्धिपरिहाराय महालयस्थैः कर्मचारिभिः कृतः
परिश्रमोऽपि असंपूर्णः । बहुत्र शोधनीयता दृश्यत एव । प्रथम-
प्रकाशने दृश्यमाना दोषाः द्वितीयप्रकाशने एव शोधनीया भवन्ति
इत्यतः माधकनविधे इदमर्थं क्षमा याच्यते ॥

एतद्ग्रन्थप्रकाशनाय कृतादेशानां कृतादराणां च समेषामधि-
कारिणां कृतज्ञतां निवेदयामि ॥

तञ्जपुरम्

३०—९—१९८६

इत्थं

तेदियूर कृष्णमूर्तिशास्त्री

எமது வெளியீடுகள்

தலவரலாற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகள்	180-00
தமிழ் எண்ணும் எழுத்தும்	90-00
தமிழறி மடந்தை கதை	80-00
தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்	100-00
சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி	100-00
அழகரந்தாதி	100-00
இராஜ மோகன குறவஞ்சி	130-00
விரத கதா சங்கிரஹா	110-00
மூன்று சோதிட நூல்கள்	150-00
திருப்புகலூர் அந்தாதி	180-00
பஞ்சதந்திர செய்யுள்	220-00
அருணகிரி அந்தாதி	90-00
நீதிவெண்பா	120-00
திருநெறி விளக்கம்	120-00
நிலத்தடி நீர் காணுதல்	100-00
தமிழகக் கோயிற்கலைமரபு	120-00
மலை அருவி	330-00
கர்ப்பிணீரகைஷ	40-00
சித்த மருத்துவச் சுடர்	400-00
தேரர் சிறுநீர்குறி சோதனை	65-00
அக்கால சித்த வைத்திய அனுபவ முறைகள்	130-00
குழந்தை பராமாரிப்பு	70-00
நட்சத்திர சிந்தாமணி பாகம் - II	200-00
அனுபவ வைத்திய திரட்டு	150-00
வாஸ்து வித்யை	150-00

முன்னுரை

இவ்வுலகில் வாழும் ஜீவராசிகளனைத்தும் பாகுபாடின்றி ஒருமுகமாக விருப்புவது சுகம் ஒன்றே பெறற்கரிய பிறவி எடுத்த மனிதன் விரும்பும் இன்பம் இருவகைப்படும். ஒன்று நித்யமானது - துயரக்கலப்பில்லாதது - பேரின்பவடிவானது. இதனை, மேட்சுமென்றும் வீடு என்றும் கூறுவர். மற்றொன்று மனிதன் தனது சுபரஹ்சியால் தன் அறிவுக்கேற்ப பெறும் தாற்காலிக இன்பம். இது துயரத்தையும், சோர்வுணர்வையும் எல்லையாகக் கொண்டிருப்பதால் சிற்றின்பம் எனப்படுகிறது.

இவ்விருவகை இன்பத்தையும் பெறுவதற்கு சாதனமாக வுள்ளது தர்மம் - அறம். அதனைப் பெறுவதற்குத் துணையாக இருப்பது அர்த்தம் - பொருள். இந்நான்கின் மூலம் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) பெறப்படும் பயனின் தரம் மாறுபட்டிருப்பினும் மனித சமுதாயம் மேற்கொள்ளும் சகலவித செயல்பாட்டின் ஒருமுகமான நோக்கம் இந்நான்கினுள் ஒன்றாகவே இருக்கும். எனவே தான் இவை நான்கும் புருஷார்த்தங்கள். (மனிதனால் விரும்பப்படுபவை) பெறப்படுகின்றனவோ இல்லையோ விரும்பப்படுபவை எனப்படுகின்றன.

இந்நான்கிலும் வீடு - மேட்சுமென் எனப்படும் நித்ய ஆனந்த அனுபூதிநிலையை எட்டுவது எல்லோருக்குமே எளிதன்று. ஆனாலும், நத்தம்முடைய குணம் - தகுதி - பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப பல்வகையாலும் முயன்று (அது நல்லதோ - கெட்டதோ) அம்முயற்சிகளின் பயனைப் பெற்ற பிறகும் அவற்றில் எல்லாம் நிம்மதி காணாமல்

கருத்தடுத்த நிலைக்கு முயற்சி செய்து - வாழ்வின் சுழலில் சுற்றிச் சுழன்று ஒய்வுறும் மனிதன் என்றேனும் ஒருநாள் அறம் - பொருள் - ஆன்பங்கள் மூலம் நிலைத்த மனச் சாத்தி கிட்டாது என்பதை யுணர்ந்து வீடு நிலைபெற முற்படுகிறான். இந்நிலை ஒருவருக்கு - ஒரு சிலருக்கு பொருள் புண்ணியப்பயனாக ஒரே பிறவியிலும் வந்து விடலாம். அல்லது பல பிறவிகள் எடுத்து துயருற்று பின்னர் பெற்றவைண்டியும் இருக்கலாம். ஆனால் அறியாமையால் - தன் லக்ஷ்யத்தை யடைவதற்கான பாதை எது என்று புரியாமல் பலவகையிலும் போராடும் மனிதன் மாராயிருப்பினும் ஏதோ ஒரு பிறவியில் என்றேனும் ஒரு நாள் இக்குறிக்கோளை அடைந்தே தீருவான்.

இந்த நிலைக்கு மனிதனை அழைத்துச் செல்லத் துணை புரியும் சாசனமாகவே - பரமசுருணாமூர்த்தியான சாஸ்திரைச் சாரன் வேதங்கள் - வேத அங்கங்கள் - சாஸ்திரங்கள் இதிஹாஸ புராணங்கள், மந்திரங்கள், தந்திரங்கள், வழிபாட்டு விதிமுறைகளை விளக்கும் கல்ப்பலூத்திரங்கள் என்று பலவகை நூல்களையும் தாமசவும், பிறர் மூலமாகவும் பிரகாசப்படுத்தினார்.

அவையாவும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட கொள்கை மூலையனபோல் மேலுக்குத் தோன்றினாலும் அவை காண்பிக்கும் லக்ஷ்யம் -- அவை மூலம் கிட்டும் பயன் மாத்திரம் ஒன்றே. அவ்வகையில் பிரகாசப்படுத்தப்பட்டவைகளுள் ஒருவகைதான் தந்திர நூல்கள் ஆகும்.

இத்தந்திர நூல்கள் யாவும் இவ்வாழ்வில் ஏற்படும் துடர்சனை விலக்கிக்கொள்ளத் துணைபுரிபவையாகவும் முடிவில் முக்தி நிலைக்கு வழிகாட்டுபவையாகவும் விளங்கு வேறான.

அவை மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று "விஷ்ணுக்ரந்த தந்திரங்கள், இரண்டாவது தந்திரந்த தந்திரங்கள், மூன்றாவது அச்வக்ரந்த

தந்த்ரங்கள்.” அவை ஒவ்வொன்றிலும் 64 தந்த்ரங்கள் உண்டு.

1913-ல் ஆர்தர் ஆல்லான் எனும் மேநாட்டு சாந்த்ரிக வல்லுனர் தாம் வெளியிட்ட Tantric Texts எனும் நூலில் முகவுரையில் அவை ஒவ்வொன்றின் பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றில் ரதக்ராந்த தந்த்ர நூல்களில் முப்பத்திழுவது தந்த்ர நூலாக ஆகாசபைரவ தந்த்ரம் எனும் நூல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆகாசபைரவ தந்த்ரத்தில் - சரபேச்வரர் பற்றிய பகுதி மூன்றாவது பகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

முதல் பகுதியில் உத்ஸாஹப்ரகரணம் தொடங்கி ஸ்ரீமஹாகணபதி யஜ்னம் கூறப்படுகிறது. இதில் ஸ்ரீமகாகணபதியின் பீடசக்திகள் ஆவரண தேவதைகள் பற்றி கூறப்படுகிறது. அப்பால் இந்நூலில் கூறப்படவிருக்கும் விபரங்கள் சுருங்கக் கூறப்படுகிறது —

“शिवः - रहस्यं शृगु कल्याणि भैरवस्य महात्मनः ।
 सर्वलोकैकरक्षार्थं तव वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥
 सदा लोकहितार्थाय लीलायाऽऽकाशभैरवः ।
 त्रिधा विभज्य चात्मानं रक्षते सर्वदाऽखिलम् ॥
 आकाशभैरवं पूर्वं द्वितीयं त्वाशुगान्डम् ।
 शरभं तु तृतीयं स्यात् ह्यन्यथिहोच्यते ॥

என்று தொடங்கும் இந்நூலின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் “சிவபெருமான் பார்வதி தேவியிடம் கூறுகிறார் - மங்கள மூர்த்தியான பார்வதி! எல்லா உலகின் உலக மக்களின் பாதுகாப்பைக்கருதி பைரவமூர்த்தியின் ரஹஸ்யத்தைக் கூறுகிறேன். ஆகாசபைரவர் உலகின் நன்மைக்காகத்

தம்மை மூன்று வடிவாகப் பிரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகைக் காப்பாற்றுகிறார் முதலாவதாக ஆகாசபைரவராகவும், அடுத்து ஆசுசுருடன் வடிவாகவும், மூன்றாவதாக சரபமூர்த்தி வடிவாகவும் பிரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகை ரக்ஷிக்கும் பைரவமூர்த்தியின் மேலே கூறப்பட்ட மூன்று வடிவங்களின் பெருமை பற்றி இங்கு கூறப்போகிறேன்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

புராண ரீதியில் சரபமூர்த்தியைப்பற்றி காளிகா புராணத்தில் கூறப்படும் விபரங்கள் சற்றே மாறுபடுகின்றன. ஹிரண்யாக்ஷன் எனும் அசுரனின் கொடுமையால் பூமிதேவி திருமாலை சரணமடைந்தபோது - அவர் அந்த அசுரனைக் கொல்வதற்காக வராகமூர்த்தியாக அவதரித்தார். ஹிரண்யாக்ஷன் கொல்லப்பட்டபிறகு கோபவெறிக் காட்பட்ட வராகமூர்த்தி பூமிதேவியின் அழகைக் கண்டு அவள்பால் மையல் கொண்டு அலைகிறார். அவருடைய மையல் வெறிநிலையைக் கடக்கும்போது தேவர்கள் சிவபெருமானைச் சரணடைந்து வராகமூர்த்தியைக் கட்டுப்படுத்துமாறு வேண்டுகிறார்கள். அவ்வேண்டு கோளை ஏற்றுக்கொண்டு சிவபெருமான் சரபமூர்த்தியாக அவதரிக்கிறார் என்பதாக அப்புராண வரலாறு கூறுகிறது.

ஹிரண்யாக்ஷனின் தம்பியான ஹிரண்யசசிபுவை வதம் செய்து அடங்கா ரத்தவெறிகொண்டு அலைந்த நரசிம்மமூர்த்தியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக சரபமூர்த்தியின் அவதாரம் ஏற்பட்டதென்றே சொல்லப்படுகிறது.

இந்த ஆகாசபைரவ உந்திர நூலிலும் 18-வது அத்தியாயத்தில் "पादाक्षुण्डनृसिंहविग्रहधरः" - "தம் கால்களால் நரசிம்மமூர்த்தியின் உடலை இழுத்துத் தாங்கிநிற்கும் சரபமூர்த்தி" என்று குறிப்பிடப்படுவதால் - நரசிம்மமூர்த்தியின் உக்ரநிலையைக் கட்டுப்படுத்தத் தோன்றியவரே சரபமூர்த்தி என்ற கருத்து அதிகம் ப்ரமாணமுள்ளதாக ஆகிறது.

ஆகாசபைரவ தந்த்ரத்தில் மூன்றாவது படவத்தில் சரபமூர்த்தியின் மந்த்ரஸ்வரூபம், யந்த்ரஸ்வரூபம் புரஸ்ச் சரணமுறை, ஹோமக்ரமம், சரபாஷ்டயம் முதலான ஸ்தோத்ரங்கள், மாலாமந்த்ரங்கள் மேலும், வச்யம் ஆகர்ஷணம், ஸ்தம்பனம், வித்வேஷணம், உச்சாடனம், மாரணம் முதலான ப்ரயோகத்திற்கான யந்த்ரங்களின் ஸ்வரூபம், நிக்ரஹதாருண ஸப்தகம் முதலானவை கூறப்பட்டு 30-வது அத்யாயம் முதல் சரபமூர்த்தியின் வழிபாட்டு முறை (ஆராதனைக்ரமம்) கூறப்படுகிறது.

இந்த வழிபாட்டு முறையே “சரபகல்பாம்” எனும் இச்சிறு நூலில் கூறப்படுவதாகும். இந்நூல் தஞ்சை ஸ்ரீ மகாராஜா சரபோஜியவர்களின் ஸரஸ்வதி மகால் நூலகத்தில் B. 7018 எண் நூலாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு காகித ஏட்டுப் பிரதியாகவுள்ளது. ஏட்டுப் பிரதியில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களைக் காணுமபோது இந்நூல் மிக சுத்தமாகப் பிழையின்றி இருக்கும் என்ற எண்ணம் தான் தோன்றியது. ஆனால் எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கியதும் முன்பின் தொடர்பு சிறிதுமின்றி பிழைகள் மலிந்திருக்கக் காணமுடிந்தது.

மந்த்ர சாஸ்த்ரத்திலும், அந்நூல்களிலும் கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஈடுபாடுகொண்டிருக்கும் எவக்த சென்ற 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தஞ்சை மாவட்டம் கோனேரிராஜபுரத்திலிருந்த நண்பர் ஒருவர் மூலம் கிடைத்த கிரந்த எழுத்தில் எழுதப்பட்ட மிகப்பழமையான இந்த தந்த்ர நூலை ஆர்வமிகுதியால் தேவநாகரி எழுத்தில் எழுதிப் பாதுகாத்து வந்தேன். அந்தக் கைப்பிரதியே இந்த நூலில் பிழைகள் மலிந்திருப்பதைக்காணவும் அப் பிழைகளைத் திருத்தவும் எனக்கு உதவி புரிந்தது.

இந்நூலில் சில-பல இடங்களில் இன்னமும் திருத்தம் செய்யமுடியாத நிலையும் இருக்கிறது. என் சிற்றறிவுக்கு அத்திருத்தங்களைச் செய்யும் வலிமையில்லாததால்

அத்தகைய இடங்களை அந்நிலையிலேயே விட்டிருக்கிறேன். கண்ணூறும் மஹனீயர்கள் தக்க சான்றுகளுடன் திருத்தம் செய்ய உதவினால் அது பேருதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பிணையளித்த ஸரஸ்வதி மகால் நூல்நிலைய இயக்குநரும், தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுமான திரு. T. R. ராமசாமி I. A. S., அவர்களுக்கும், இந்நூலக நிர்வாக அலுவலர் (பொறுப்பு) திரு. A. பஞ்சநாதன், M. A., B. Lib. Sc., அவர்களுக்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றியுணர்வினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நூல் வெளிவருவதற்கு எனக்குப் பலவகையிலும் உதவியளித்துள்ள அனைவருக்கும் எனது நன்றி.

ஓம் சக்தி

தஞ்சாவூர் தேஜியூர் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள்,
30-9-86

॥ विषयानुक्रमिका ॥

	विषयः	पुटसंख्या
1	मङ्गलाचरणम्	— 1
2	यन्त्रोल्लेखनम्	— 2
3	भस्मनि यन्त्रोल्लेखनं पूजनीय- देवताकथनं च	3
4	आराधने प्रकारान्तरप्रकाशनम्	5
5	मातृकास्वरूपवर्णनम्	— 6-15
	i. अकारादिस्वरदेवतावर्णनम्	— 6
	ii. ककारादिव्यञ्जन " "	— 8
6	आराधने यन्त्रतन्त्रावश्यकत्ववर्णनम्	— 15
7	प्रयोगार्हयन्त्रभेदकथनम्	— 15-19
	i. स्तम्भनयन्त्रस्वरूपप्रकाशनम्	— 15
	ii. विद्वेषण " "	— 16
	iii. उच्चाटन " "	— 16
	iv. शत्रुसंहार " "	— 16
	v. शरभगायत्री	— 16
	vi. संहारयन्त्रवर्णनं फलश्रुतिकथनं च	— 17
8	श्रीशरभेश्वरपूजाकल्पः	— 19-53
	i. जपविधिः न्यासाः ध्यानं तत्र भेदश्च	— 19
	ii. जपमाला-तत्प्रार्थना च	— 22
	iii. शरभमन्त्र-ऋष्यादिकथनम्	— 22
	iv. पूजायन्त्रस्वरूपकथनम्	— 24
	v. यन्त्रे भेदः	— 26
	vi. सामान्यार्घ्यस्थापनविधिः	— 26

	विषयः	पुटसंख्या
vii.	त्रिशेषाध्यस्थानविधिः	— 27
viii.	चक्रोद्धारः तत्र लेखनीयवर्णकथनं च	— 31
ix.	पीठपूजा	— 33
x.	षोडशोपचारपूजा	— 37
xi.	आवरणपूजा	— 38-48
	क. प्रथमावरणपूजा	— 38
	ख. द्वितीयावरणपूजा	— 39
	ग. तृतीयावरणपूजा	— 40
	घ. चतुर्थावरणपूजा	— 41
	ङ. पञ्चमावरणपूजा	— 43
	च. षष्ठावरणपूजा	— 45
	छ. सप्तमावरणपूजा	— 46
xii.	बलिदानविधिः	— 49-52
	क. वटुकबलिः	— 49
	ख. योगिनीबलिः	— 50
	ग. क्षेत्रपालबलिः	— 50
	घ. गणपतिबलिः	— 51
	ङ. सर्वभूतबलिः	— 51
xiii.	आरात्रिकविधिः	— 52
9	अथ काम्याः प्रयोगाः	— 53-59
	अनुबन्धः	
	शरभेश्वरमालामन्त्रः	— 60
	शरभेश्वरकवचम्	
	(अतिदुर्लभं अत्युत्तमं च)	— 61-72
	निग्रह-दारुण-सप्तकम्	— 73

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्रीमद्भागवतपठये नमः ॥

॥ श्री परमेश्वराय शरभेश्वराय नमः ॥

॥ शरभकल्पम् ॥

(आकाशभैरवकल्पान्तर्गतम्)

अष्टाङ्घ्रिश्च सहस्रबाहुरनलच्छायः शिरोयुग्मभृत्

द्विलयक्षोऽतिजवो द्विपुच्छ १ उदितः साक्षान्नृसिंहः २ सहः ।

अर्धेनापि मृगाकृतिः पुनरथोऽप्यर्धेन पश्याकृतिः

श्रीवीरः शरभः स पातु रुचिरं ३ नीत्वा सदा मां हृदि ॥ १

ओं नमोऽष्टपदाय सहस्रबाहवे द्विशिरसे त्रिणेत्राय द्विपक्षा-

याग्निवर्णाय मृगविहङ्गमरूपाय वीरशरभेश्वराय हुं फट् ॥ २

1. द्विपुच्छसहितः ।

2. नृसिंहमृदासमसहमान इत्यर्थे नृसिंहासहः इति पाठः युक्तः प्रसिद्धाति ।

3. स पातु रुचिरो मीतः सदा मां हृदि इति समीचीनः स्वात् ॥ शरभकल्प नामार्थं ग्रन्थः न नूतनः, किं तु आकाशभैरवकल्पान्तर्गतः कश्चिदंश एव । ग्रन्थारम्भे त्रिकपावैतौसंवादरूपत्वे नात्र हरकते । अतिश्रीमताच्छपत्रमय-कोशं दृष्ट्वा विराट् मया लिखिता काविव् भानुश्च अस्मिन् समीचीना ग्रन्थस्यास्य संशोधने उपकाराय कल्पते ॥

अरुणमरुणमालालङ्कृताङ्गं कराग्रै-

विधृतपरशुशक्ती पुष्पबाणेषुचापम् ।

विविधमणिफणीन्द्रैर्भूषणैर्भूषिताङ्गं

शरभमखिलनाथं शालुवेशं नमामि ॥

३

मारं¹ वर्तुलमध्यके वलदले² मायां च लक्ष्मीं तथा

वाह्ये क्षोणिपुटे लिखेत्प्रतिदिशं³ रूंकारके भूपुरे ।

मारं⁴ मध्यसमन्वितं रिपुजयं त्रैलोक्यमोहाकरं

नारीवश्यकरं विचित्रमचिरात् साम्राज्यलक्ष्मीप्रदम् ॥

४

आलेख्यं वृत्तमध्ये मरुदनलगृहे द्वन्द्वके शक्तिनक्ष्मीं

तद्वाह्यं⁵ षट्दलान्तः शरभमनुमथो सप्तकं सप्तकं च ।

५

दिव्यगन्धेन⁶ युक्तेन भस्मनारत्नमात्रकम् ।

चतुरस्रगतं कृत्वा तस्मिन् भस्मनि बुद्धिमान् ॥

६

1. श्लोकदेश्यमत्र न प्रसज्यते । तथापि संशोध्यते ।

2. वसुदले ।

3. रूंकारकं ।

4. मन्त्रं ।

5. ताद्वाह्ये ।

6. अत्र श्लोकस्यास्य पूर्वार्धं केवलं दृश्यते । उत्तरार्धं तु अत्रैव ग्रन्थे उत्तरत्र प्रसङ्गरहिततया लिखितमस्ति । एतदधिकृत्य चक्रव्यमुक्तमत्रैवान्यत्र ॥ उपलब्धायामसन्मातृक्यामपि संपूर्णतया दृष्टस्य श्लोकस्योत्तरार्धमेवम् — ओङ्कारं वस्व वाह्ये तदनु परिवर्तं साध्यमाकर्षयेत्तां त्रैलोक्यस्थामदृष्टां स्त्रियमपि विविधान्यशु भूतानि चैतत्” इति ॥ दिव्यगन्धेनेत्यारभ्य वक्ष्यमाणमेव सङ्गतं वर्तते ॥ सप्तः पूर्वतनः पाठभागः अन्यत्रैव वक्तव्यः अत्र निशेषितः प्रमादादिति ज्ञायते ।

त्रिकोणं विलिखेत्पूर्वं तदग्रे वृत्तमालिखेत् । तद्वहिर्भ्रष्टपत्रं तु द्वादशारं ततः परम् ॥	७
पोडशारं ततः पश्चात् ततो भूपुरयुग्मकम् । त्रिकोणमध्यदेशस्थं शालुवेश्वरमर्चयेत् ॥	८
चिरं ध्यात्वा महामन्त्री गुरुपादयुगं स्मरन् । मूलेन गन्धपुष्पादिपुष्पान्तान्मण्डले पुनः ॥	९
आवाहनादिपूजान्ता ^१ मुपचारान्प्रकल्पयेत् । ^२ चन्द्रसूर्यमहावर्ह्नि त्रिकोणेषु यजेत्क्रमात् ॥	१०
भैरवं वडवाग्निं च दुर्गां कालीं पृथक् पृथक् । त्रिकोणवृत्तमध्ये तु चतुर्दिक्षु यथाक्रमम् ॥	११
इन्द्रादीनष्टपत्रेषु तत्तन्मन्त्रेण पूजयेत् । पार्श्वद्वये ^३ कालमृत्यू तथा देवि प्रपूजयेत् ॥	१२
मदनं रक्तचामुण्डां मोहिनीं द्वाविणीं तथा । ^४ शब्दाकर्षणजां वाणीं रमां मायां कलिन्दिनीम् ॥	१३
शास्तारं क्षोभिणीं ज्येष्ठां द्वादशारे यथाक्रमम् । पूजयेन्मूलमन्त्रेण स्वस्वमन्त्रेण चाम्बिके ॥	१४

1. पूजान्तालुपचारान् ॥

2. स्वाधिसृत्यू इति मातृकान्तरे ॥

3. चन्द्रं सूर्यं महावर्ह्नि ॥

4. शब्दाकर्षणिकाम् ॥

- षोडशारे यजेत्पश्चात् षोडशस्वरदेवताः ।
 गणेश्वरं यमं स्कन्दं भैरवं च महादिशि ॥ ३५
- प्रागादितो यजेन्मन्त्री मूलेन खण्डुजा पृथक् ।
 त्वरितां वीभद्रं च वडवानलभैरवम् ॥ १६
- महामायां यजेद्देवि वायव्यादिविदिक्षु च ॥ १७
- आरभ्य चाग्रतो मन्त्री ब्राह्म्याद्याश्चाष्टमातरः ।
 परितस्तु यजेत्सर्वाः ककारार्णादिदेवताः ॥ १८
- मूलेन शालु^२गन्धे च धूपदीपादिकैर्यजेत् ।
 स्तुतिभिस्तोषयित्वाऽथ यथोक्तं प्रणिपत्य च ॥ १९
- मूलमन्त्रं जपेन्मन्त्री अष्टोत्तरसहरस्रकम् ।
 आचार्यं पूजयेन्मन्त्री यथाशक्त्या घनैस्तथा ॥ २०
- शरभं हृद्यथोद्वाप्य शिवोऽहमिति भावयेत् ।
 इत्येवं सत्ततं कुर्यात् स्वयमेव शिवो भवेत् ॥ २१

-
1. मातृकान्तरे षोडशस्वरदेवता भग्नैव प्रकारेण प्रपञ्चिताः । अत्र मातृकायान्तु पृथक्तया उत्तरत्र वक्ष्यन्ते ॥
 2. शालुवेष्टं च ॥ मातृकान्तरेऽयमध्यायः शिवपार्वतीसंवादरूपेण निबद्धः । - शिवः - “आराधनं प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकमिति सार्धपञ्चसौकानुक्त्वा ततः षडसौकस्य उत्तरार्वरूपेण ” दिग्यगन्धैर्न कुम्भैरेत्यादिकं वदति ॥

तद्भस्मागमनं श्रुत्वा कम्पन्ते विग्रहा ग्रहाः ।
किं पुनर्दर्शनात्तस्य भूतप्रेतादिराक्षसाः ॥

२२

॥ इत्याकाशभैरवकल्पे शरभेशयन्त्रपूजनविधानं नाम
त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

शिव उवाच -

आराधनान्तरं वक्ष्ये सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
भोगमोक्षप्रदं पुण्यं भुक्तिमुक्त्येकसाधनम् ॥ १

विषुकालेऽयने पुण्ये पूर्णिमायां च दर्शके ।
एकादश्यां च द्वादश्यां शुक्रसौम्येन्दुवासरे ॥ २

जन्मर्क्षे च ^२विपक्षे च प्रत्यरे वध^३ऋच्छके ।
शोभने पातके ब्राह्मे ^४दण्डयोगादिवर्जिते ॥ ३

सिद्धयोगं ^५त्वयाकाशपातालरहिते दिने ।
विजने मण्टपे रम्ये गोमयेनोपलेपिते ॥ ४

-
1. अये भागः ग्रन्थारम्भे वक्तव्यतया मातृकान्तरतः प्रथमम्यते ।
2. विपक्षे च । 3. वधर्क्षके इति मातृकान्तरे । 4. दण्डयोगादि-
वर्जिते इति मातृकान्तरे । 5. सिद्धयोगेऽथ सङ्काम्नाविति मातृ-
कान्तरे ॥

वितानपद्ममालाढ्ये धूपदीपसमाकुले ।

स्नात्वा पवित्रापाणिः सन् शुद्धो मोनी दृढव्रतः ॥ ५

प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाथ सुखासीनः स्वलङ्कृतः ।

१अकार ब्रह्मदैवत्यं श्वेत^२ सर्ववशङ्करः ॥ ६

सर्वज्ञत्वं मनोज्ञत्वं कामरूपत्वमम्बिके ।

आकारं तु पराशक्तिः ३श्वेतमापं सुसिद्धिदम् ॥ ७

४इच्छासिद्धिं स्वात्मसिद्धिं रससिद्धिं वरानने ।

इकारं विष्णुदैवत्यं श्यामं रक्षाकरं भवेत् ॥ ८

रूपकान्तिप्रदे^५ श्रेष्ठं वरैण्यं मोक्षसिद्धिदम् ।

मायादैवतमीकारं श्यामं मोहनकारकम् ॥ ९

वीराणां वनितानां च वशीकारं वरानने ।

उकारं लोक^६दैवत्यं श्यामं सर्ववशङ्करम् ॥ १०

मृतकोत्थापनं पुण्यं क्रूररोगविनाशनम् ।

ऊकारं पृथिवीबीजं श्यामं रक्षाकरं परम् ॥ ११

१. इतः परं "दिव्यगन्धेन युक्तेनेस्थारम्य "षोडशारे यजेत्पश्चात् षोडशस्व-
देवताः" इत्यन्तमुक्त्वा अकारं ब्रह्मदैवत्यमित्यदिकं कथ्यते मातृकान्तरे ।
स अस्तुगतः पाठ इति प्रतीयते ॥ २. श्वेतं सर्ववशङ्करम् ।
३. श्वेतमाकर्षसिद्धिदम् ॥ ४. इच्छासिद्धिस्वात्मसिद्धिप्रदं शिवे ॥
५. प्रदं ॥ ६. कोपदैवत्यम् ॥

- भूतप्रेतपिशाचानां नाशनं रिपुनाशनम् ।
 ऋकारं विधिदैवत्यं पीतं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १२
- चिरायुष्यं तपःसिद्धिं परं भोगं वरानने ।
 ऋकारं शिवदैवत्यं रक्तं सर्ववशङ्करम् ॥ १३
- जन्ममृत्युजराव्याधिवर्जदं^२ श्रीजयप्रदम् ।
 एकारं^३ वीरभद्रं स्यात् पीतं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १४
- निग्रहानुग्रहकरं भीषणं जयवर्धनम् ।
 ऐकारं भारतीं विद्यात् स्फटिकं ज्ञानसिद्धिदम् ॥ १५
- चतुःषष्टिकलासिद्धिदायकं परमं शिवे ।
 ओकारं शिवदैवत्यं ज्योतिर्मयमनुग्रहम् ॥ १६
- मनोवेगप्रदं श्रेष्ठं शान्तं सर्वफलप्रदम् ।
 औकारं शाङ्करं^५ विद्यात् स्फाटिकं सर्वसिद्धिदम् ॥ १७
- सारस्वतं विशेषेण शत्रूणां कोपनाशनम् ।
 संकारं रुद्रबीजं स्यात् रक्तं देववशङ्करम् ॥ १८

-
1. चिरायुष्यं तपःसिद्धिभोगदं च वरानने ॥
 2. वर्जितमिति मातृकान्तरे वर्जनमिति युक्तः प्रतिभाति ॥
 3. आश्विनं च लृलृकारं रक्तः रोगवशङ्करम् ।
 तीव्रसिद्धिं भिषक्सिद्धिं भोषधीसिद्धिदं भवेत् ॥
 इति मातृकान्तरगतः पाठः ॥

- ¹ सर्वलोकजयङ्कारं पापचित्तविशुद्धिदम् ।
अःकारं कालरुद्रं स्यात् रक्तं पाशानिकुन्तनम् ॥ १९
- स्वप्रपञ्चोपसंहारं परमात्पप्रबोधकम् ।
- ² ककारं ब्रह्मबीजं स्यात् पीतं वृष्टिकरं परम् ॥ २०
- सञ्जीवनमशेषाणां लोकानां ³वृष्टिकारकम् ।
खकारं जाह्नवीबीजं स्फाटिकं पापनाशनम् ॥ २१
- भोगमेक्षप्रदं पुण्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ।
गकारं तु गणेशं स्यात् पीताभं विघ्ननाशनम् ॥ २२
- ⁴पूर्वापरस्थितं भूलोकविजयप्रदम् ।
घकारं भैरवं विद्यात् रक्ताभं शत्रुनाशनम् ॥ २३
- महाघोरग्रहाकारं सारूप्यजयवर्धनम् ।
⁵ङकारं कालबीजं स्यात् कृष्णं ⁵जीवजयप्रदम् ॥ २४
- महाभीमं जगत्क्षोभ्यं मरणापत्तिभञ्जनम् ।
चकारं भद्रकालीयं रक्ताभं ⁶शोभनं परम् ॥ २५

-
1. सर्वलोके च यन्मन्त्रसिद्धिदं चित्तशुद्धिदम् इति मातृकान्तरं गतः पाठः ।
 2. इतः परं मातृकान्तरे " गणेश्वरं यमं स्कन्दं भैरवं च महादिशि " इत्यारभ्य " ब्राह्मणाद्यश्चाष्टमातरः " परितस्तु यजेत् सर्वाः ककाराद्यर्णदेवताः " इत्यन्तमुक्त्वा ततः परं ककारं ब्रह्मणो बीजमित्यादिकं दृश्यते ॥
 3. वद्धि ॥ 4. पूर्वापरस्थितिज्ञानम् ॥ 5. उज्ज्वलं व्यं परमिति मा ॥
 6. शोभनं चक्रेत् ॥

1स्वेच्छाकर्षणवृद्धिः स्या स्वस्थावेशनयं ततः । छकरं भीमकालीयं रक्ताभं वैरिनाशनम् ॥	२६
सङ्क्रामणं त्रिलोकघ्नं समरे विजयप्रदम् । जकारं जातवेदाख्यं तुर्यं मौदामिनीप्रभम् ॥	२७
2अभिचारं महाधोरमपमृत्युभयापहम् । झकारमर्धनारीशं श्यामं रक्तसमाकुलम् ॥	२८
सर्वसौख्यकरं श्रेष्ठं भोगमोक्षफलप्रदम् ॥	२९
त्रकारं 3परमं ज्ञेयमवाङ्मनसगोचरम् । सर्वज्ञानप्रदं ब्रह्मज्ञानदं श्रीजयप्रदम् ॥	३०
टकारं पृथिवीबीजं श्वेतं संहारकारकम् । 4..... औषधोवृद्धिः पातालनिधिदर्शनम् ॥	३१
टकारं चन्द्रबीजं स्यात् स्फाटिकं शत्रुनाशनम् । रोगक्ष्वेच्छहरं दिव्यं महाज्वरहरं परम् ॥	३२
डकारं 5शुक्रबीजं स्यात् 6शीताभं ज्ञानदं भवेत् । मृतसञ्जीवनं च स्यान्महामायावशं भवेत् ॥	३३

-
1. स्वेच्छाकर्षणसिद्धिः स्यात् स्वस्थावेशकरं परम् ॥	4. कृन्नाद्यौषधीवृद्धिः ॥
2. क्षीराभिचारश्चमनम् ॥	5. शक्रबीजं श्याव ॥
3. परमात्मीयं अवाङ्मनसगोचरम् ॥	6. शीताभं विजयप्रदम् ॥

ढकारं वैष्णवं विद्यात्पीतं सर्वार्थसिद्धिदम् ।	
बलप्रदं जलस्तम्भं पातालस्यापि दर्शनम् ॥	३४
णकारं ¹ बलभद्रं स्यात् श्वेतं बलविवर्धनम् ।	
नित्यत्वं युद्धवीर्यत्वं रिपुदर्पविनाशनम् ॥	३५
तकारं धनदं विद्यात् पीतमैश्वर्यवर्धनम् ।	
यक्षकिन्नरसिद्धानां वशीकारं ² जगद्द्वयम् ॥	३६
थकारं तु पराशक्तिः रक्तं कालजयं भवेत् ।	
शान्तिकं पीष्टिकं चैव ³ भोगमायुष्यवर्धनम् ॥	३७
दुर्गाबीजं दकारं स्यात् श्यामं सर्वार्थसाधकम् ।	
निग्रहानुग्रहकरं भोगमोक्षैकसाधनम् ॥	३८
⁴ धकारमर्धबीजं स्यात् श्वेतं पुण्यविवर्धनम् ।	
⁶ सर्ववेदमयं दिव्यं सर्वदर्शनदर्शनम् ⁶ ॥	३९
नकारं निर्विकल्पं स्यात् ⁷ अप्रमेयाभमक्षरम् ।	
वायुवेगमनोवेगमिच्छारूपं वरानने ॥	४०
पकारमग्निबीजं स्यात् रक्तं सर्वहरं क्षणात् ।	
स्त्रीपुंनपुंसकादीनां भवेदाकर्षणं भवेत् ⁸ ॥	४१

1. बलभद्राय ॥

2. जगत्त्रये ॥

3. भोग्यमायुष्यवर्धनम् ॥

4. षकारं धर्मबीजं स्यात् ॥

5. सदादेवमयम् ॥

6. दर्शनम् ॥

7. अप्रमेयोऽयमक्षरः ॥

8. शिवे ॥

फकारं भैरवं विद्यान् रक्ताभं विजयं ततः ।	
महाग्रहहरं सर्वज्वररोगविनाशनम् ॥	४२
चकारं चाश्विनीबीजं ^१ कृष्णाभं बलवर्धनम् ।	
^२ सर्वोच्चाटकरं क्रूरं सङ्ग्रामे विजयप्रदम् ॥	४३
भकारं भार्गवं बीजं ^३ लोकरक्षणकारणम् ।	
^४ प्रकारं ईश्वरं बीजं ^५ लोकसंहारकारकम् ॥	४४
यकारं वायुबीजं स्यात्सर्वोच्चाटनकारकम् ।	
^६ रेफः कृशानुबीजं स्थाद्रक्ताभं सर्वनाशनम् ॥	४५
जङ्गमाकर्षणं युद्धे द्विषां सेनाबलं तथा ।	
लकारं शक्तिबीजं स्यात्पीतं सर्वफलप्रदम् ॥	४६
अग्निस्तम्भं जलस्तम्भं स्वेच्छास्तम्भं विशेषतः ।	
वकारं वाहणं बीजं श्वेतं ^७ स्वेच्छाभिसिद्धिदम् ॥	४७

१. पीतं दाहहरं परम् ।
२. अत्रेदमर्धमुत्तरशान्धेयतया मातृकान्तरे दृश्यते । वकारबीजस्य विशेषवर्णन-परतया "औषधय महावीर्यवर्धनं जयवृद्धिदम् इति दृश्यते ।
३. ज्योतिर्मयमनामयम् ।
४. भकारबीजमहिमवर्णनपरत्वेनेदमुत्तरार्धं मातृकान्तरे - आयुरारोम्बदं श्रेष्ठमशेष-श्रीविवर्धनम् इति ॥ प्रकारस्य विशेषबीजत्वकथनमत्र न सङ्गच्छते । मकारबीजस्यैवात्र कथनीयत्वात् मकारमीश्वरं विद्यात् ज्योती रक्तं सुखावहम् । वश्याकर्षणसन्तानसिद्धिदानैकतत्परम् ॥
५. सर्वोच्चाटनकं क्रूरं सङ्ग्रामे जयवर्धनम् ।
६. आयुधानां विशेषतः इति मातृकान्तरे ।
७. स्वेच्छाभिसिद्धिदम् ।

- आकर्षणं ¹जलस्थानादक्षेपज्वरनाशनम् ।
 शाकारं शाङ्करं ²विद्यां तेजःसौभाग्यवर्धनम् ॥ ४८
- ⁸अन्योन्यफलहा देववैरिणां नाशनं भवेत् ।
 षकारं द्वादशादित्यं ज्योतिरारोग्यवर्धनम् । ४९
- शभनं सर्वरोगाणामायुर्विद्याभिवर्धनम् ।
 सकारं भारतीबीजं श्वेतं सारस्वतप्रदम् ॥ ५०
- प्रतिविद्वज्जनजयं नराणां योषितामपि ।
 सदाशिवं हंकारं स्यात् धूर्ध्रं ज्ञानार्थसिद्धिदम् ॥ ५१
- अणिमाद्यष्टसिद्धिः स्यात् चतुःषष्टिकला अपि ।
 लकारं पृथिवीबीजं पीतं सिद्धिकरं परम् ॥ ५२
- ⁴असंभवं दीवृद्धिरपि भूमि द्रव्यस्य दर्शनम् ।
 क्षकारं श्रीनृसिंहां स्यात् स्फाटिकं मोक्षसिद्धिदम् ॥ ५३
- रिपुगर्वहरं सर्वलोकक्षोभकरं परम् । ५४
- ⁵इति सुमति हरेर्यो मातृकादेवतानां
 चंद्रलंभहिमादीनादितः स्वामिवक्त्रात् ।

-
1. अक्षस्थानात् ।
 2. विद्यासिद्धि मातृकान्तरे ॥ विद्यस्तेषःसौभाग्यवर्धनमिति वा पाठः साधुः ।
 3. अन्योन्यफलहादेव वैरिणां नाशनं भवेत् ।
 4. "संभवेदोषधीवृद्धिरपि भूद्रव्यदर्शनमिति" मातृकान्तरे ।
 5. इति सुमतिरिहायं मातृकादेवतानां मनुष्यलंभहिमादीनादितः स्वामिवक्त्रात् ।
 सकलमपि तु खलवा सल्लुघाराधनान्ते जपत्तु विविध ॥

सकलगपि च लब्ध्वा शालुवाराधनान्ते

जयतु विविधसिद्धयै हेतुवीजेन मन्त्रम् ॥ ५५

दशशतमथ मन्त्री सावधानः प्रहृष्टः

¹ प्रपणितदृढभावः प्राकृतारम्भशून्यः ।

² जपे विधिमिधिपूर्वं काममायां च पूर्णां

³ ॥ ५६

⁴ प्रथमं प्रयोक्ता

जपेत्सहस्रं शरभेशमन्त्रम् ।

त मानुषः सर्वकलाप्रवीणः

प्रयाति तूर्णं पदमीश्वरस्य ॥ ५७

आदाववर्गसहितैः पञ्चाशद्भिस्ततः परम् ।

पृथग्वर्णैस्ततः पश्चात् जपेत्सौभाग्यवृद्धये ॥ ५८

साध्यनामविलोभार्णं मन्त्रार्णं चानुविध्य तत् ।

त्रिसहस्रजपेनैव जन्तुः (शत्रुः) कालपुरं व्रजेत् ॥ ५९

यदि मन्त्री नरस्तस्य देवतावर्णपूर्वकम् ।

अनुविध्य विलोभेन सञ्जपेदयुतं मनुम् ॥ ६०

1. प्रपणित ।

2. जपमिति विधिपूर्वं मातृकायाश्च वर्णान् ।

3. " प्रथममभिनियोज्य त्वेकमेकं च कुर्यात् " इति मातृकान्तरे ।

4. पद्द्वयमिदं मातृकायामश्रावसरे लिखितं दृश्यते ।

देवताश्च प्रलीयन्ते पक्षिराजे महारवे । (?)	
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जपेदेवं वरानने ॥	६१
मन्त्रान्ते ¹ यो जपित्वा तु क्रियासाध्यं सपल्लवम् ।	
विविधेषु प्रयोगेषु प्रजपेत्सर्वसिद्धये ॥	६२
यन्त्रतन्त्राधिना ² चापि यो जपेन्मन्त्रवित्तमः ।	
सर्वसिद्धिं जपादेव ³ सहस्रैव व्रजेच्छिवे ॥	६३

देव्युवाच —

ननु ⁴ चात्र कथं शम्भो नैव स्यात् यन्त्रतन्त्रकम् ।	
यदि स्याद्यन्त्रतन्त्राभ्यां किं प्रयोजनमादिश ॥	६४

शिव उवाच —

शृणु साधु शिवे वच्मि पुरश्चर्याक्रियाविधिम् ।	
यन्त्रतन्त्रक्रियापूर्वं यदि कुर्याल्लभेत् तदा ॥	६५
चिरकालजपैः ⁵ कूरैः? यः करोत्यङ्गशोषणैः ।	
सिद्धिं सर्वाभवाप्नोति यन्त्रतन्त्रविवर्धनात् ॥	६६
पुरश्चर्याद्वयेनैव स्मरणात्सिद्धिमेति सः	
यन्त्रं तन्त्रं विना देवि न फलं जायते जपात् ॥	६७

1. एवं जपतः कीदृशी सिद्धिर्भवतीति न मातृकायां प्रपञ्चितम् ।
2. दिना ।
3. सहस्रैव ।
4. शम्भो यदि यन्त्रतन्त्रं न स्तः तर्हि तद्द्वयेन विना क्रियमाण-जपपूजादीनां फलं कीदृशम्? यदि यन्त्रतन्त्रद्वयं स्यात् तर्हि किं फलं सिद्ध्यति?
5. जपक्रियायां क्रूरत्वे अनन्यभाषणं ज्ञायते ।

१सधाम (?) मनुजो मन्त्री पुरश्चर्याद्वयं चरेत् ।
स्मरणात्तेन सिद्धिः स्यात् नानाकर्मक्रियादिषु ॥ ६८

सर्वेषां मन्त्रजालानां यदि २साध्यं युगे युगे ।
तत्सर्वं स्मरणादेव सिद्धिर्भवति तत्त्वतः ॥ ६९

॥ इति मातृकादेवतावर्णनम् ॥

३ओङ्कारं तस्य वाह्ये तदनु परिवृतं साध्यमाकर्षयेत्तां ।
लैलोक्यस्थामदृष्टां स्त्रियमपि विविधान्याशु भूतानि चैतत् ॥

त्रिदशमथ शुकाभं श्याममालावतंसं

मुशलहलरथाङ्गं मुष्टिकाभीतिहस्तम् ।

ग्रहगणरिपुसैन्यस्तम्भविद्वेषसिध्यै

प्रतिदिनमिति मन्त्री भावयेत् शालुवेशम् ॥ ७१

मध्ये वृत्तं सभूमिं बहिरथ पृथिवीकोणको^४ शक्तिबीजं
तद्वाह्ये कोणपट्के शरभमनुमथो वाह्यके भूमिकोणे ।
भूमिं शक्तिं च ^५वाह्यप्रणवमथ बहिः साध्यकं स्तम्भनाख्यं
शतूणां ^६आशु दृष्टिश्रुतिमुखहनु^७यत्पाणिनां यन्त्रमेतत् ॥

^८षट्कारं वृत्तमध्ये तदुपरि कमले लान्तकं शक्तियुक्तं
तद्वाह्ये राशिकोणे त्वजवृषभमुखान्यालिखेत्कोणमूले ।

-
1. सकाम इत्येव पाठः ऊह्यते ॥ 2. यद्यत्साध्यं इति युज्यते पाठः ॥
3. अयं भागः " पूर्वोक्तस्य भालेख्यं " वृत्तमध्ये इति श्लोकार्थस्य उत्तरार्धभूतः
अत्र निवेशितः ॥ 4. कोणके ॥ 5. वाह्ये ॥ 6. भास्य ॥
7. पत्पाणिनाम् ॥ पाणीनामित्यर्थे प्रोक्तोऽयमार्यः प्रयोगः ॥ 8. षट्कारम् ॥

१आलिख्यं साध्यमेतत्सकलमपि ततस्तारमायाभिवीतं
विद्वेषे यन्त्रमेतत् २त्रिभुवनमपि किं स्वल्पकानां नराणाम् ॥

ज्वलदनलमुखाभं सूर्यचन्द्राग्निनेत्रं
स्वकरकलितशूलं खड्गखेटं वहन्तम् ।

सकलरिपुजनानां ३कण्ठदृग्वाविभक्तं
स्मरत शरभमेवं ४मारणोच्चाटनाय ॥ ७४

वायुं सद्वृत्तमध्ये तदनु ५भृगुगृहे पावकं तस्य बाह्ये
षट्कोणे शालुवेशं त्रिशिख्रमथ बहिस्तस्य रेखाग्रसाध्यम् ।
तद्बाह्ये ६शक्तियुक्तं विजयजययुतं ७दीपिकालीति यन्त्रं
शत्रूणां ८भूतनाथाग्रहगणसमरोच्चाटनं यन्त्रमेतत् ॥ ७५

बीजं स्वाहेति कोणे ९ऋतुग्रहविवरे वायुबीजं ससाध्यं
तद्बाह्ये नागकोणे शिखिसहितमथो साध्यनामाष्टपत्रे ।
वंकारं साध्यपूर्वं १०क्षितिभवनमहीं साध्ययुक्तं दशारे
व्योमाख्यं ११साध्यमुक्तं शरभमनुवृतं १२शत्रुसंहारयन्त्रम् ॥

शालुवेशाय विद्यहे पक्षिराजाय धीमहि ।
तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ७७

-
1. भलेख्यम् ॥ 2. त्रिभुवननिवसाक्षुद्रकाणां नराणाम् ॥ 3. कर्णद्विस्तिमिश्रम् ॥
4. मारणोच्चाटनाय ॥ 5. कुजगृहे ॥ 6. शक्तिबीजम् ॥ 7. दीपिकावीत-
यन्त्रम् ॥ 8. भूतनाथाग्रहगणसमरोच्चाटनयन्त्रमेतत् इति फटभेदाः असदुपलब्ध-
मतृकार्यां दृश्यन्ते ॥ 9. ऋतुगृह ॥ 10. क्षितिभवनमथो ॥ 11. साध्य-
युक्तम् ॥ 12. सर्वसंहारयन्त्रम् इति च ॥

एतदस्त्रं महामन्त्रं जपेन्मन्त्री सदाशिवके ।	
तस्य ¹ सर्वभयं नास्ति स्वप्नेऽपि च कदाचन ॥	७८
शरभास्त्र ² मियं प्रोक्तममोघं ³ जपवर्धनम् ।	
तत्प्र ⁴ सादं दृशा ⁵ दृष्टुं न सहन्ते सुरा ⁶ सुरः ॥	७९
कुतो ⁷ नरपिशाचाश्च क्षुद्रभूताभि ^{7a} वारकाः ।	
ग्रहग्राम ⁸ वृता क्लिष्टाः खेवराः पृथिवीचराः ॥	८०
तस्मादेवं प्रयत्नेन अष्टोत्तरशतं नरः ।	
मन्त्र ⁹ पूजं समकष्टु ¹⁰ कालेनापि न दृश्यते ¹¹ ॥	८१
बुद्धिमान् शरभ ¹² घोरमस्त्रराजं महामनुम् ।	
न्यासभावं ^{12a} जपं कुर्यात् अन्वेहं पापमुक्तये ॥	८२
और्ध्व ¹³ च तिर्यक् ग्रहवेधरेख ¹⁴	
लिखेत्क्रमादस्त्रविशेष ¹⁵ मन्त्रम् ।	
बाह्ये ¹⁶ शुशुलान्विलिखेत्संसाध्यं	
तैलोक्यसंहारमिदं त्वमोघम् ॥	८३
विषवृक्षे समालिख्य प्राणानांवाह्यं पूजयेन् ।	
अष्टोत्तराख्यसाहस्रं जपेदेकाग्रमानसः ॥	८४
बलिपूर्वं क्षयमधमे दक्षिणास्यो ¹⁷ खनेत्रिक्षि ।	
तस्मात्ततो ¹⁸ जपेन्मन्त्रमष्टोत्तरमहस्रकम् ॥	८५

-
1. सर्प ॥ 2. शिवम् ॥ 3. जय ॥ 4. तत्प्रभावम् ॥ 5. दृष्टुम् ॥
6. सुरासुराः ॥ 7. रसःपिशाचाश्च ॥ 7a. चारकाः ॥ 8. ग्रहग्रामावृताः ॥
9. मन्त्रपूतम् ॥ 10. समाकष्टुम् ॥ 11. न शक्यते ॥ 12. शरभम् ॥
12a. सहस्रासं ॥ 13. ऊर्ध्वं च ॥ 14. रेखाः ॥ 15. यन्त्रमनग्यमानसः ॥
16. बाह्येषु ॥ 17. दक्षिणास्यः ॥ 18. ततः आत्वा ॥

रिपवो ¹सरणं ²यन्ति संशयो नास्ति मुन्दरि ।

भानुमण्डलमध्वस्थं वैरिणं दर्शकेऽहनि ॥ ८६

राहुसंग्रहणादेव कृष्णवर्णमधोमुखम् ।

पुरपाक³तनुक्रीतं निर्वाप्राणसंक्रमम् ? ॥ ८७

चिरं ध्यात्वा जपेन्मन्तमष्टोत्ररसहस्रकम् ।

जपान्तेऽस्य⁴ त्रिधा कुर्यात्सूर्यमालोकयन्सुधीः ॥ ८८

भूयो जपेत्सहस्रं तु स्मृत्वा भस्मकृतं रिपुम् ।

स रिपुस्तत्क्षणादेव मरणं यात्यहैतुकम् ॥ ८९

द्विषन्तमुद्दिश्य सहस्रवारं

जप्त्वा घृतं तेन हुनेत् हुताणे ।

दिनावसानात्परतो रिपूणां

शरीरनाशाय सुसिद्धिमन्त्रम्⁶ ॥ ९०

विन्दुवह्निरसकोणमथाष्ट-

द्वन्द्वकं सचतुर्दशपत्रम् ।

भूपुरं च विलिखेदथ मन्त्री

⁷मध्यमावहि नाम सतारम् ॥ ९१

॥ इत्याकाशभैरवकल्पे उमामहेश्वरसंवादे प्रत्यङ्गसिद्धिप्रदे शरभयन्त्रमन्त्रकथनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

✱

1. मरणम् ॥ 2. यान्तीत्यपि ॥ 3. पुटपाकतनुं षडान्तं निर्वाणं प्राणसङ्कटम् ॥

4. जपान्तेऽर्धम् ॥ 5. पुरतो ॥ 6. सुसिद्धिमन्त्री ॥ 7. मध्यमादहितनाम ॥

॥ अथ जपविधिः ॥

ओं रात्रिशेषे समुत्थाय गुरुं ध्यायेच्छिरोऽम्बुजे ।

वरदाभयदं शम्भुं पक्षिराजस्वरूपकम् ॥

एवं ध्यात्वा पक्षिराजं गायत्र्यष्टोत्तरं जपेत् ।

पक्षिराजाय विद्महे शरभेश्वराय धीमहि ।

तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥

तत्रामनमास्तीर्य - "ओं ह्रीं आधारशक्तिकमलासनाय नमः" इत्यासनं संपूज्य - उपविश्य भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठामातृकान्यासान्तानि¹ नित्यक्रियां कृत्वा

गुं गुरुभ्यो नमः (वामकर्णे)

गं गणपतये नमः दक्षे (कर्णे)

क्षं क्षेत्रपालाय नमः पृष्ठे

श्रीशरभेश्वरमहामन्त्रस्य कालाग्निरुद्रऋषये नमः । (शिरसि) ॥

जगतीछन्दसे नमो (मुखे) भगवते शरभेश्वराय देवतायै नमः (हृदि) ॥

खं² नमः गुह्ये ॥ स्वाहा शक्तये नमः (पादयोः) फट् कीलकाय नमः (सर्वाङ्गे) ॥ स्वेच्छाप्रयोगसिद्धयर्थे जपे (विनियोगाय नमः [सर्वाङ्गे])

1. न्यासान्तां

2. खं बीजाय नमो गुह्ये ॥

ओं खं खां अं कं खं गं घं ङं आं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः

ओं खं फट् इं चं छं जं झं ञं ईं तर्जनीभ्यां नमः

ओं प्राणग्रहासि प्राणग्रहासि हुं फट् उं टं ठं डं ढं णं ऊं
मध्यमाभ्यां नमः

ओं सर्वशत्रुमंहारणाय एं तं थं दं धं नं ऐं अनामिकाभ्यां नमः

ओं शरभसानुवाय ओं पं फं वं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां नमः

ओं पक्षिराजाय हुं फट् स्वाहा अं यं रं लं वं शं षं सं हं
(क्षः?) [ळं क्षं] अः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः

एवं ¹हृदयन्यासः ॥

भूर्भुवः स्वरोमिति दिग्बन्धः ॥

ध्यातम् - चन्द्राकौ ²इत्यादि ॥

अन्यच्च -

³मृगस्त्वार्धशरीराणि प्रक्षयाभ्यां चञ्चुना द्विजाः ।

अधोवक्त्रश्चतुष्पाद ऊर्ध्ववक्त्रश्चतुर्भुजः ॥

1. हृदयन्यासाः ।

2. चन्द्राकौ दिग्बन्धः कुञ्जिश्वरनक्षत्रमन्त्रस्युपज्ञिद्धः

काली दुर्गा च पक्षी हृदयजठरगो मैत्रो बाढवाप्तिः ।

ऊरुस्थौ व्याधिमृत्यु शरभखगवरश्चण्डवातातिशेगः

संहर्ता सर्वशत्रून् स जयति शरभः सानुवः पक्षिराजः ॥

3. मृगस्त्वार्धशरीरेण पक्ष्याभ्यां चञ्चुना द्विजः ।

^१कालाग्निदहनोपस्थो नीलजीमूतसन्निभः ।

हरिस्तद्दृशंतादेव विजृण्णबलविक्रमः ॥

५

इति^२ ध्यात्वा - पञ्चपूजा^३ - नमेत् -

^४फट् चाटोपदरूपाय पक्षविक्षिप्तभूमृते ।

अष्टपादाय रुद्राय नमः शरभमूर्तये ॥ इति ॥

६

अथ जपविधिः —

अविघ्नं कुरु साले त्वं जपकाले ^५तदा मम ।

सिद्धिं मे देहि सततं देवताप्रीतिकारकम्^६ ॥

७

ह्रीं सिद्धये नमः ॥ सिद्धिं कुरु - इति मालां सम्पूज्य -

तारशब्देन सहितं अष्टोत्तरशतं जपेत्^७ ।

मालामन्त्रं प्रवक्ष्यामि रहस्यं शृणु शोभने ॥

८

मन्त्रस्मरणमात्रेण करस्थाः सर्वदेवताः ।

^८ओं नमः पक्षिराजायेति मालामन्त्रं पठेत् तथा ॥ १०

१. कालाग्निदहनोपस्थो नील ॥

२. शरभो नः सदा पायात् हरिविक्रमपङ्कजम् ॥

३. पञ्चपूजां कृत्वा ।

४. फट्कारद्वय (पद) रूपाय ।

५. सदा ।

६. प्रीतिकारिणीम् ॥

७. मूलमन्त्रोऽत्रानुकोऽप्युत्तरमोदसिद्धये ।

८. अनुक्तो मालामन्त्रः अनुबन्धे बोद्धितः ॥

त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा मम ।

शुभं कुर्व्व मे मद्रे यशो वीर्यं च मे सदा । ११

इति मालास्थापनम् ।

उत्तरन्यासान्ते — गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जपफलं देवदक्षिणकरे
समर्पयेत् ॥ इति जपविधिः ॥

देव्युवाच -

देव देव महादेव गिरीश जगतः पते ।

पहि मां जगतां नाम^१ सच्चिदानन्दविग्रहः^२ ॥ ११

मन्त्राणामपि यत्सारं सर्वलोकोपकारकम् ।

रक्षणां^३ सर्वजन्तूनां ब्रूहि मे तद्विभो मम ॥ १३

शिव उवाच -

रहस्यं श्रुणु देवेशि सर्वरक्षाकरं नृणाम् ।

यस्य स्मरणमात्रेण वैरिणां कुलनाशनम् ॥ १४

शरभेश्वरमन्त्रस्य ऋषिः कालाग्निरुद्र वै^४ ।

छन्दस्तु^५ जगतो देवो भगवान् शरभेश्वरः ॥ १५

स्वंकारं^६ बीजमित्युक्तं स्वाहा शक्तिः ततः परम् ।

फट्कारं^७ कीलकं प्रोक्तं नीराजयतलोचने^८ ॥ १६

-
१. नाथ । 2. सच्चिदानन्दविग्रह ॥ 3. रक्षणम् ।
४. छन्दोपङ्गनिवारणाय वै कालाग्निरुद्रक इति वास्तु ॥
५. जगती । 6. खंकारं । 7. फट्कारं
८. नीराजयतलीचने ॥

स्वेच्छाप्रयोगसिद्धयर्थे विनियोगस्तथाम्बिके ।
मन्त्राक्षरैः करन्यासं मानृकासहितं शिवे ॥ १७

अङ्गन्यासं मानृ^१कृवा ध्यात्वा वै शरभेश्वरम् ।
तारं प्रथममुद्धृत्य ^२स्वे खां खं फट् तथैव च ॥ १८

प्राणग्रहासि ^३धितायं हुं फट् ^४तदनन्तरम् ।
सर्वेति पदमाभाष्य शत्रुसंहारणाय च ॥ १९

शरभः शालुवायेति पक्षिराजाय तद्वदेत् ।
हुं फट् स्वाहेति मन्त्रोऽयं द्विचत्वाशिदक्षरम् ॥ २०

जपेद्वर्णसहस्राणि समाहितनवेति ^५सः ।
दशांशं तर्पणं होमं तद्दशांशं जितेन्द्रियः ॥ २१

अभ्यङ्गस्नानशुद्धान्तःकरणान् भोजयेत् द्विजान् ॥ २२

॥ इति जपविधिः ॥

*

-
1. ततः तयेति वा ॥ 2. खं ॥ 3. द्वितयम् ॥ 4. छन्दोमङ्गः आर्षः ॥
5. समाहितमनाः सदा-यः समाहितमानसः इति वा ॥

॥ अथ (पूजा) यन्त्रक्रमः ॥

- भस्ममध्ये लिखेद्विद्वान् शरभेश्वरयत्नकम् ।
रक्तपुष्पैश्च गन्धैश्च पूजां कुर्याद्विचक्षणः ॥ २३
- सप्तरात्रं जपेन्मन्त्रं सहस्रद्वयमानतः ।
तद्भस्म चैकीकृत्वा तु धारयेत् यस्तु मानवः ॥ २४
- सङ्ग्रामे शत्रवो दृष्ट्वा पलायन्ते च तत्क्षणात् ।
एवं भस्मप्रभावेण कम्पन्ते^१ ऽखिलदेवता^२ ॥ २५
- तत्कोपात् भुवनं देवि नाशमेति च तत्क्षणात् ।
स्वर्गभूतलपातालवासिनोऽमर्त्यमर्त्यकाः ॥ २६
- सालुवाः^३ स्मरणादेव मरण यत्प्रहेतुकम् ।
सालुवस्य प्रयोगेन^४ त्रिमूर्तिर्नैव रक्षति ॥ २७
- षट्सप्तकोष्ठेषु विलिख्य शारभं
रेखाग्रशूले^५ तदंग्रंसाध्यंकेम् ।
वाह्येषु मायावृततारहेतुकं
संसाधितं चक्रवरं जयाभिधम् ॥ २८

१. कम्पन्ते ॥ २. अखिलदेवताः ॥ ३. सालुवस्मरणादेव मरणं
यान्त्यहेतुकम् ॥ ४. प्रयोगेण ॥ ५. रेखाग्रशूलानि ॥

- 1पूर्वादितो जपेद्विद्वानिन्द्रादीन्वमरेश्वरी (?) ।
 यन्त्रस्योभयपार्श्वे तु व्याधिमृ²त्युजपेत्ततः ॥ २९
- भैरवं बडवाग्निं च पुरतः परिपूजयेत् ।
 3भद्रकालि तथा दुर्गा सन्धिस्थाने 4जपेत्प्रिये ॥ ३०
- तत्कोष्ठेषु च देवेशि मन्त्रवर्णान् समपंयेत् !
 मध्यकोष्ठे जपेत्सालुं 6भावकं शरभेश्वरम् ॥ ३१
- आवाहनादिपूजान्तं मूलमन्त्रेण पूजयेत् ।
 धूपदीपैर्महादीपैः कुलदीपैर्विशेषतः ॥ ३२
- क्रमेणैवं वरारोहे शरभं परिपूजयेत् ।
 इत्येतत्कथितं देवि गुह्याद्गुह्यतरं महत् ॥ ३३
- राज्यं देयं शिरो देयं न देयं यस्य कस्यचित् ।
 गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ३४

॥ इति पूजायन्त्रः ॥

*

-
1. पूर्वादितो यजेद्विद्वानिन्द्रादीन्वमरेश्वरि । 2. व्याधिमृत्युं यजेत्ततः ।
 3. भद्रकालीम् । 4. यजेत् । 5. यजेत् । 6. सालुनापकम् ।

अथातोऽन्य¹प्रकारेण पूजायन्त्र² मयोच्यते । दिव्यगन्धयुक्ते प्रशस्ते भस्मनि त्रिकोणाष्टदल द्वादशदल, षोडशदल, भूपुरद्वन्द्वात्मकं³ अरतिमात्रचक्रमुद्धृत्य पुष्पाञ्जलित्तयं दत्वा वक्ष्यमाणरीत्या⁴छागर्वालं दत्वा स्ववामभागे सामान्यार्घ्यस्थापनं कुर्यात् ॥

॥ सामान्यार्घ्यस्थापनम् ॥

चन्दनादिना चतुरश्रं विलिख्य वहन् श्वासोर्ध्वं उदहस्ताभ्यां⁵ नत्स्यमुद्रया त्रिकोणवृत्तचतुरश्रात्मकं मण्डलं कृत्वा ओं “आधार-शक्तये नमः” इति सम्पूज्य मूलमुच्चरन् श्रीशरभेश्वरपूजायाः⁶ सामान्यार्घ्याधारं स्थापयामीति संस्थाप⁷ तन्मध्ये नम इति जलेना-पूर्य तत्र “गङ्गेचेति” मन्त्रेण तीर्थान्यावाहय ओमिति गन्धादिभिः सम्पूज्य मूलेनाष्टधाभिमन्त्र्य धेनुयोनिमुद्रां⁸ प्रदर्ष्य (?) ॥

॥ इति सामान्यार्घ्यस्थापनम् ॥

✽

1. अन्यप्रकारेण ।	5. मत्स्य ।
2. पूजायन्त्रो ।	6. पूजायै पूजार्थमिति वा ।
3. भूपुरद्वन्द्वात्मकं ।	7. संस्थान्य ।
4. छागत्रलिप्रकारो नात्र ग्रन्थे कुत्रापि प्रपञ्चितः ।	8. प्रदर्शयेत् ।

॥ अथ विशेषार्घ्यस्थापनम् ॥

अथ मन्त्रः विशोधनं यथा (?)

यन्त्रात्मनोर्मध्ये चन्दनानुक्षिप्य¹ चतुरस्रभूमौ मछ [मत्स्य]
मुद्रया चतुरस्रपृत्तपट्कोणत्रिकोणात्मकमण्डलं विलिख्य तत्र वाम-
दक्षिणाग्नेषु (?) सम्पूज्य - षट्कोणे षडङ्गैः सम्पूज्य - [सम्पूजयेत्]

पञ्चरत्नेन चतुष्कोणे सम्पूज्य

ग्लूं गगनरत्नाय नमः

स्लूं स्वर्गरत्नाय नमः

म्लूं मर्त्यरत्नाय नमः

प्लूं पातालरत्नाय नमः

न्लूं नागरत्नाय नमः इति चतुर्दिक्षु [मध्ये च] (सम्पूज्य)

कं कामगिरिपीठाय नमः

पं पूर्णगिरिपीठाय नमः

जं जालन्धरपीठाय नमः

उं उद्या (ड्याण)न पीठाय नम इति सम्पूज्य

1. विशेषार्घ्यस्थापनप्रस्तावे "अथ मन्त्रः विशोधनं यथा" इति पदानि
मातृकायां दृश्यते ॥ चन्दनोक्षिप्तचतुरस्रमण्डले मात्स्यमुद्रया चतुरस्रवृत्त-
षट्कोणत्रिकोणं विलिख्य ॥

अस्त्रक्षालितसार्धधारं गृहीत्वा

श्रीशरभेश्वरविशेषार्धधारं स्थापयामीति संस्थापयेत् । तत्र
रं अग्निमण्डलाय धर्मप्रदाय दशकलात्मने श्रीशरभेश्वरविशेषार्धधा-
रार्ये नमः (संपूजयेत् ।)

ओं ऐं ह्रीं श्रीं यं धूम्राचिष्कलायै नमः

„ रं ऊष्माकलायै नमः

„ लं ज्वलिनीकलायै नमः

„ वं ज्वालनीकलायै नमः

„ शं विस्फुलिङ्गिनीकलायै नमः

„ षं सुश्रीकलायै नमः

„ सं सुरूपाकलायै नमः

„ हं कपिबाकलायै नमः

„ (लं) ङं हव्यवाहकलायै नमः

„ क्षं कव्यवाहकलायै नमः

ऐं अग्निं ह्रूं वृणीमहे ... तुम् - रां रीं हूं रं रीं

रः रमलवरयूं इत्याधारे अग्निकलाभिः संपूज्य

1. श्रीशरभेश्वरविशेषार्धधाराय नमः इति संपूजयेत् ।

हूं ब्रह्माण्डचषकाय स्वाहेति पात्रं प्रक्षाल्य, नमः इति
 गन्धादिना संपूज्य, धूपयित्वा, मूलमुच्चरन्, श्रीशरभेश्वरविशोध्य-
 पात्राय नमः इति पात्रं संस्थाप्य, अं सूर्यमण्डलाय अर्थप्रदद्वादश-
 कलात्मने श्रीशरभेश्वरविशोध्यपात्राय नमः इत्यभ्यर्च्य,

ओं ऐं ह्रीं श्रीं कं भं तपिनीकलायै नमः

„ खं वं तापिनीकलायै „

„ गं फं धूम्राकलायै „

„ घं पं मरीचि(त्री)कलायै „

„ ङं नं ज्वालित्रीकलायै „

„ चं धं रुचिकलायै „

„ छं दं सुषुम्नाकलायै „

„ थं जं भोगद्राकलायै „

„ कं तं विश्वाकलायै „

„ भं णं बोधिनीकलायै „

„ टं ढं धारिणीकलायै „

„ ठं डं क्षमाकलायै „

क्लीं आसत्येन रजसा ... पश्यन् ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रँ ह्रौं ह्रः

हमलवरयूं इति सूर्यकलाभिः संपूज्य

1. जं थं । 2. झं तं । 3. जं णं बोधिनीकलायै नमः इ

श्रीशरभेश्वरविशेषध्याय नमः इति मूलेन द्रव्यमापूर्य सं सोम-
मण्डलाय कामप्रदषोडशकलात्मने श्रीशरभेश्वरहेतु^१पात्रागमाय नमः
इत्यभ्यर्च्य

ओं ऐं ह्रीं श्रीं अं अमृताकलायै नमः

॥	आं मानदा	॥	॥
॥	इं पूषा	॥	॥
॥	ईं तुष्टि	॥	॥
॥	उं पुष्टि	॥	॥
॥	ऊं रति	॥	॥
॥	ऋं धृति	॥	॥
॥	ऋं शशिनी	॥	॥
॥	लृं चन्द्रिका	॥	॥
॥	लृं कान्ति	॥	॥
॥	एं ज्योत्स्ना	॥	॥
॥	ऐं श्री	॥	॥
॥	ओं प्रीति	॥	॥
॥	ओं अङ्गदा	॥	॥
॥	अं पूर्णा	॥	॥
॥	अः पूर्णामृता	॥	॥

१. विशेषार्चामृतायै नमः ।

सौः आप्यायस्व समेतुते ... संगथे, - सां सीं सूं सैं
सीं सः समलवर्यू इति षोडशकलाभिः संपूज्य गन्धपुष्पाक्षतै-
रभ्यर्च्य हेतुयोनिमुद्रां प्रदर्श्य ²पूजाद्रव्यपञ्चकशोधनं कुर्यात् ॥

(भय द्रव्यपञ्चकशोधनानन्तरं चक्रोद्धारं कृत्वा पीठपूजां कृत्वा)³

॥ अथ चक्रोद्धारः ॥

त्रिकोणं विलिखेत्पूर्वं तद्वह्निर्वृत्तमालिखेत् ।

तद्वह्निश्चाष्टपत्नं तु द्वादशारं ततः परम् ॥ ३५

षोडशारं ततः पश्चात् ततो भूपुरयुग्मकम् ।

⁴त्रिकोणमध्ये देवेशं शरभं शालुवेश्वरम् ॥ ३६

चिरं ध्यात्वा ततो मन्त्री गुरुपादयुगं स्मरेत् ।

आवाहनादिषोडशोपचारपूजां कृत्वा ... ॥ ३७

चन्द्रं सूर्यं च वह्निं च त्रिकोणे विलिखेत्क्रमात् ।

भैरवं बडवाग्निं च दुर्गां कालीं पृथक् पृथक् ॥ ३८

त्रिकोणवृत्तमध्ये तु चत्वारि विलिखेत्क्रमात् ।

इन्द्रमग्निं यमं चैव निऋतिं वरुणं तथा ॥ ३९

1. हेतुयोनिमुद्रां प्रदर्श्य । 2. पूजाद्रव्येषु मुख्यतमस्य गन्धादिपञ्चकस्य विशेषा-
र्घ्यामृतबिन्दुभिः शोधनं कुर्यादिति ॥ 3. कुर्यात् ॥ 4. भूपुरयुग्मकोत्पले-
खादनन्तरं तत्र यन्त्रे लेखनीयाक्षराणां विवरगमदत्त्वा पूजायाः कर्तव्यतात्र
लिखिता ॥

वायुं सोमं तथेशानं दलेव्वेष्टमु विन्यसेत् ।
 पाश्वद्वये ¹यजेद्देवि व्याधि²मृत्युं ततः परम् ॥ ४०

मदनं रक्तचामुण्डां मोहिनीं द्राविणीं तथा ।
 शब्दाकर्षणिकां वाणीं रमां मायां पुलिन्दिनीम् ॥ ४१

शास्तारं क्षोभिणीं ज्येष्ठां द्वादशारे यथाक्रमम् ।
 षोडशारे ततः पश्चात् षोडशेश्वर³वेवता ॥ ४२

गणेश्वरं यमं स्कन्दं भैरवं च महादिशाम्⁴ ।
 त्वरितां वीरभद्रं च बडवानलभैरवम् ॥ ४३

महामायां यजेद्देवि वायव्यादिविदिक्षु च ।
 आरभ्य चाग्रतो मन्त्री ⁵बाहृतुष्टमातृका ॥ ४४

परितस्तु यजेत्सर्वान् ⁶ककाराद्वर्णदेवताः ।
 एतद्यन्त्रं महादेवि सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ४५

षोडशारे ततः पश्चात् ⁷षोडशेश्वरदेवताः ।
 अणिमाद्यष्टसिद्धिं च प्रादक्षिण्येन वै लिखेत् ॥ ४६

॥ इति यन्त्रम् ॥

*

1. लिखेत् ॥ 2. व्याधि²मृत्युं अथवा व्याधि मृत्यु इति ॥ 3. षोडश-
 स्वरदेवताः ॥ 4. महादिशि ॥ 5. बाहृभ्याया अष्ट मातृकाः ॥ 6. ककार-
 गद्यणदेवताः ॥ 7. षोडशस्वरदेवताः ॥

यन्त्रे लेखनीयान्यक्षराणि विव्रियन्ते —

त्रिकोणमध्ये - बीजं देवेशमूलमन्त्रः ॥

सूर्यं चन्द्रं वल्लि - घ्रां घ्रीं ऐं ।

(वृत्तमध्ये) भं भ्रूं दुं क्षं

पार्श्वे व्याधिमृत्यु - हां ह्रीं

अष्टदलेषु इन्द्रादि - लं रं भ्यं (?) [हं]

क्ष्यं (क्षं) वं यं सं (ह्रीं) [शं]

(द्वादशाक्षरम्) [द्वादशारे-] 'क्रीं ह्रीं हूं हां

हैं सं श्रीं हल्मूं क्षूं भ्यां क्षूं मं

षोडशाक्षरे² अकारादिस्वराः ॥

अधिदैवतबीजाः - (ओं) सौं श्रीं ह्रौं घ्रां घ्रें ज्मां पचयूं त्रें ओं
ऐं ओं कं ड्यों डं डं ह्रौं 'पूर्वादिगं धं स्कं मं व्यायव्यादि⁵ = त्रें
घ्र्यां वं ईं इति देव बीजस्थापनं कृत्वा पीठपूजां प्राणप्रतिष्ठाभा-
वरणं⁶ च कुर्यात् -

तद्यथा -

॥ अथ पीठपूजा ॥

चक्रं प्रोक्षणीपात्र⁷ जलेन संप्रोक्ष्य पीठपूजां कुर्यात् -

ओं मं मण्डूकाय नमः

1. क्लीं इत्येव मदनबीजम् क्रीमित्यस्य कालीबीजस्वेनैव प्रसिद्धेः ॥

2. षोडशारे । 3. अधिदैवतबीजानि । 4. इति पूर्वादिदिक्षु ।

5. वायव्यादि । इदमपि उत्तरत्र ईं इत्यस्थानन्तरं वक्तव्यं प्रतिभाति ।

6. भावरणपूजां । 7. प्रोक्षणीपात्रमथ्यजलेन ।

ओं	खं ¹	कालाग्निरुद्राय	नमः
„	आं	अधारशक्त्यै	„
„	कूं	कूर्मयि	„
„	धं	धरायै	„
„	सुं	सुधासिन्धवे	„
„	श्वे	श्वेतद्वीपाय	„
„	सुं	सुरवृक्षेभ्यो	„
„	मं	मणिमयहर्म्ययि	„
„	2...	हैमयपीठाय	„
3	ज्ञां	ज्ञानाय	„
„	वं	वैराग्याय	„
„	ऐं	ऐश्वर्याय	„
„	अं	अधर्मयि	„
„	अं	अज्ञानाय	„
„	अं	अवैराग्याय	„
„	अं	अनैश्वर्याय	„

मध्ये - ओं अं अनन्ताय नमः

„ तं तत्त्वमयपद्माय नमः

„ आं आनन्दमयकन्दाय नमः

1. कं । 2. हेममय पीठाय नमः । 3. ओं धं धर्माय नमः ।

ओं	सं	संविन्नालाय	नमः
१,	विं	विकारमयकेसरेभ्यो	नमः
२,	पं	प्रकृतिमयपत्रेभ्यो	नमः
३,	पं	पञ्चाशद्वर्ण ¹ कर्णिकायै	नमः
४,	सुं	सूर्यमण्डलाय	॥
५,	ईं	इन्दुमण्डलाय	॥
६,	पं	पावकमण्डलाय	॥
७,	सं	सत्वाय	॥
८,	रं	रजसे	॥
९,	तं	तमसे ।	॥
१०,	अं	² आत्मने	॥
११,	वां	वाम ³ शक्त्यै	॥
१२,	जें	ज्येष्ठाशक्त्यै	॥
१३,	कां	कांति ⁴ शक्त्यै	॥
१४,	कं	काल ⁵ शक्त्यै	॥
१५,	कं	⁶ कालविकरण्यै शक्त्यै	॥
१६,	वं	बलविकरण्यै शक्त्यै	॥
१७,	वं	बलप्रमथिन्यै शक्त्यै	॥

-
1. वर्णाढ्यै । 2. भां अह्मने न० वे परमात्मने न० अन्तरात्मने न०
 हीं ज्ञानात्मने न० । 3. वामशक्त्यै न० । 4. रौद्रीशक्त्यै नमः ।
 5. कालीशक्त्यै । 6. कलविकरण्यै ।

ओं सं ¹सर्वदमन्यै शक्त्यै नमः

„ मं मनोन्मन्यै शक्त्यै „

इति पीठं संपूज्य तन्मध्ये -

ओं नमो भगवते सकलगुणात्मशक्तियुक्तायानन्ताय योगपीठात्मने
नमः । ²इत्यासनं संपूज्य (?) तत्र मूलेन मूर्तिं संपूज्य
आवाहयेत् ॥

³प्राणायाम - ऋष्यादि कर षडङ्गन्यास - ध्यानादिकं कृत्वा
⁴पुष्पाञ्जलिमानीय हृदयकमलमध्यस्थं साङ्गं सपरिवारं तेजोमयं
⁵वामनाक्षाद्वारेण समानीय पुष्पाञ्जलौ संस्थाप्य मूलमुच्चरन् साङ्गं
सपरिवारं सायुधं सवाहनं (म) शूलिनीदुर्गासहितं श्री शरभेश्वर-
मावाहयामीति यन्त्रमध्ये पुष्पाञ्जलिं निक्षिप्य आवाहनादिमुद्रां
⁶प्रदर्शं ⁷मूलमुच्चरन्

आवाहितो भव

स्थापितो भव

सन्निहितो भव

सन्निरुद्धो भव

⁸अवकुण्ठितो भव

1. सर्वभूतदमन्यै ॥ 2. देवस्य आसनं संपूजयेत्येवार्थः । 3. प्राणा-
यामं कृत्वा मूलमन्त्र ऋष्यादि । 4. पुष्पाञ्जलिमादाय ।
5. देवं शरभेश्वरं । 6. प्रदर्शं । 7. ओं खं खां खं फट् प्राण-
ग्रहासि प्राणग्रहासि हुं फट् सर्वशत्रुसंहा(ह)रिणाय शरभसालुवाय पक्षिराजाय हुं
फट् स्वाहा आवाहितो भव इत्यादि । 8. सम्मुखो भव ।

¹संकलीकृतो भव ²इत्यावाहय इति पीठपूजा³

अथ प्राणप्रतिष्ठं कुर्यात् - यन्त्रे ॥

तद्यथा -

लेलिहानमुद्रया हृदि हस्तं दत्त्वा त्रिजंषेत् । ततः
पुष्पाञ्जलित्रयं दत्त्वा त्रिः संपूज्य सन्तर्प्य मूलमन्त्रेणोपचारान्
कृत्वा⁴ - तत्र पाद्यार्घ्याचमनीयमधुपर्काघ्यं हेतवे समान्यार्घ्यवदेकं पात्रं
स्थापयित्वा -

मूलास्ते (पूर्ववत्)⁵ इदं पाद्यं पादयोः समर्पयामि नमः

पुनर्मूलान्ते	इदमर्घ्यं	हस्तयोः	”	”
”	इदमर्घ्यं	हस्तयोः	”	”
”	इदं मधुपर्कं	मुखे	”	”
”	पुनराचमनीयं	मुखे	”	”
”	इदं स्नानं	सर्वाङ्गे	”	”
”	इदमाचमनीयं	मुखे	”	”
”	इदं वस्त्रम्		”	”
”	इदमाचमनीयं	मुखे	”	”

1. सुधीतो भव सुप्रसन्नो भव, वरदो भव ।

2. स्वामिन् प्रसीद प्रसीद, स्वामिन् सर्वजागन्नाथ यावत्पूजावसानकम् ।

तावत्त्वं प्रीतिपावेन यन्त्रे त्रिभ्योऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

इत्तिसार्वजनीन आवाहनप्रकारः ॥ 3. प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् इत्येव सङ्गच्छते

पीठपूजायां; निर्वर्तितत्वात् ' पीठपूजां ' इति उद्धारः न युज्यते ॥ 4. कुर्यात्

5. श्री शरर्षेभराय नमः इदं पाद्यम् इत्यादि सर्वत्र ॥

मूलमन्त्रान्ते - इदमुपवीतम्	समर्पयामि	नमः
(इदमाचमनीयं मुखे)		
” इदं भूषणम्	”	”
” इदं गन्धादि	”	”
” ¹ इदमक्षतम्	”	”
” इमानि पुष्पाणि	”	”
” ² इदं धूपम्	”	”
(इदमाचमनीयं मुखे)		
” ³ इदं दीपम्	”	”
(इदमाचमनीयं मुखे)		
” इदं नैवेद्यम्	”	”
(इदमाचमनीयं मुखे)		
” इदं ताम्बूलम्	”	”
” ⁴ इदं दक्षिणम्	”	”
” इदं फलम्	”	”

⁵इदं षोडशोपचारैः संपूज्य पुष्पाञ्जलित्रयं दत्त्वा आवरणपूजां ⁶कृत्वा
- तद्यथा-

॥ अथावरणपूजनम् ॥

॥ अथ प्रथमावरणम् ॥

मध्ये मूलेन त्रिः संपूज्य

⁷ईशानासुरवायव्य मध्ये दिक्षु च षडङ्गं पूजयेत् ॥

-
1. इमानक्षतान् । 2. इमं । 3. इमं । 4. इमां दक्षिणां । 5. इति ।
6. कुर्यात् । 7. ईशानासुरवायव्यकोणेषु मध्ये दिक्षु चेति वक्तव्यम् ॥

मूलेन त्रिः सम्पूज्य

पुनर्मूलमुच्चार्य एता हृदयादिषडङ्गदेवताः साङ्गाः सपरिवाराः
सवाहनाः सायुधाः सन्तर्पिताः सन्तु नमः इति पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।

भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥

इति सामान्याघर्योदकेन दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य

मम शान्तिदाः शुभदाः सन्तु इति पुष्पाञ्जलिं समर्प्य नमेत् ॥

इति प्रथमावरणम्

*

अथ द्वितीयावरणम्

ततस्त्रिकोणे वामदक्षिणोर्ध्वकोणेषु

ओं १श्रां चन्द्रं पूजयामि नमः

ओं २श्रां सूर्यं " "

ओं ३... महावर्द्धि " "

त्रिकोणान्ते चतुर्दिक्षु

ओं भं भैरवं पूजयामि नमः (पुरतः)

ओं ४श्रुं बंडवांश्च पूजयामि नमः (पश्चिमभागे)

1, 2, 3 ओं अं चन्द्रं पू० ॥ ओं उं सूर्यं पू० ॥ ओं मं महावर्द्धिं पू० इति
अथवा ओं चं चन्द्रं पू० ओं सं सूर्यं पू० ओं रं महावर्द्धिं इति वा युज्यते ॥ यन्त्रे
लेखनीयतया वर्णितबीजाक्षराणि तु घ्रां घ्रीं ऐं इति ॥ 4, श्रूं इति यन्त्रोद्धिखितं
बीजम् ।

ओं क्षां कालीं पूजयामि नमः (दक्षिणभागे)
 ओं दुं शूलिनीं दुर्गां पूजयामि नमः (वामभागे)
 ओं द्रं (ह्रं) मृत्युं¹ " "
 (शेषं पूर्ववत्)

[मूलेन त्रिः सम्पूज्य -

पुनर्मूलमुच्चार्य एताः द्वितीयावरणदेवताः साङ्गाः सपरिवाराः
 गवाहनाः सायुधाः सन्तर्पिताः सन्तु नमः । पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।
 भक्त्या समर्पये तुभ्यं द्वितीयावरणार्चनम् ॥

इति सामान्याध्यायदिकेन² दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य

मम शान्तिदाः शुभदाः सन्तु इति पुष्पाञ्जलिं समर्प्य नमेत् ॥]

इति द्वितीयावरणम्

*

॥ अथ तृतीयावरणम् ॥

³अष्टदलेषु -

ओं लं (ळं) इन्द्रं सवज्रं पूजयामि नमः ।

॥ रं अग्निं सशक्तिं पूजयामि नमः ।

॥ ⁴यं यमं सदण्डं " "

॥ ⁵अं निर्ऋतिं सखञ्जं " "

॥ ⁶...वरुणं सपाशं " "

1. व्याघ्रेः पूजा ह्रं व्याधिं पू० । 2. देवस्य 3. अत्र सूर्योदय-
 दिशमारभ्य पूजा । 4. हं यमम् । 5. यं निर्ऋतिम् । 6. वं वरुणम् ॥

ओं यं वायुं साङ्कुशं पूजयामि नमः

” सं सोमं सगदं ” ”

” ¹ह्रीं ईशानं सशूलं ” ” इति सम्पूज्य -

पुनर्मूलमुच्चार्य - शेषं पूर्ववत् ॥

मूलेन त्रिः सम्पूज्य

[मूलमुच्चार्य एताः तृतीयावरणदेवताः साङ्गाः सपरिवाराः
सवाहनाः सायुधाः सन्तर्पिताः सन्तु नमः इति पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा ।

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।

भक्त्या समर्पये तुभ्यं तृतीयावरणार्चनम् ॥

इति सामान्याध्योदकेन [देवस्य] दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य ।

मम शान्तिदाः शुभदाः सन्तु इन्नि पुष्पाञ्जलिं समर्प्य नमेत् ।

॥ इति तृतीयावरणम् ॥

*

॥ अथ चतुर्थावरणम् ॥

द्वादशारे स्वाग्नादिप्रादक्षिण्येन ²मदनाद्याः पूजयेत् ।

ओं क्लीं मदनं सबाणं पूजयामि नमः ।

” ह्रीं रक्तचापुण्डां सायुधां ”

1. शं ईशानम् इति सार्वत्रिकः सार्वजनीनः क्रमः ॥ 2. देवताः इति अध्याहारः ॥

ओं	ह्रूं	मोहिनीं सायुधां पूजयामि नमः	
"	द्रां	द्राविणीं सायुधां (साङ्गां सपरिवारां ¹ सायुधां सवाहनां सशिवां पू०)	
"	ह्रं	शब्दाकपिणीं सायुधां पूजयामि नमः	
"	² स (?)	वाणीं	"
"	श्रीं	रमां	"
"	³ क्ष्यूं	(ह्रीं) मायां	"
"	⁴ शत्रुं (?)	पुलिन्दिनीं	"
"	क्ष्त्रां	शास्तारं सायुधां	"
"	क्ष्त्रुं	क्षोभिणीं सायुधां	"
"	मं	ज्येष्ठां सायुधां	"

इति सम्पूज्य मूलेन त्रिः सम्पूज्य पुनर्मूलमुच्चार्य एता मदनाद्याः
साङ्गाः सपरिवाराः सवाहनाः सायुधाः सन्तपिताः सन्तु नमः ।

इति पुष्पाञ्जलि दत्त्वा

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।

भक्त्या समर्पये तुभ्यं चतुर्थाद्वरणार्चनम् ॥

1. मद्ये एवं द्राविणीविषये प्रोक्तमपि देवतान्तराणामपि विषये युज्यत एव ॥

2. ऐं क्लीं सौः इति वा ॥ 3. & 4. अत्र बीजानि शोचनीयानि सर्वत्र ॥

पूर्वतो वेदाः दृश्यन्ते ॥ "

इति सामान्याध्योदकेन (देवस्य) दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य मम
शान्तिदाः शुभदाः सन्तु इति पुष्पाञ्जलिं समर्प्य नमेत् ॥

॥ इति चतुर्थावरणम् ॥

॥ अथ पञ्चमावरणम् ॥

षोडशदले स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन पूजयेत् ।

ओं अं ओं ब्रह्माणं साङ्गं सपरिवारं सायुधं सवाहनं सशक्तिकं
पूजयामि नमः इति सर्वत्र पूजयेत् ॥

ओं आं सौः ¹परां (साङ्गां सपरिवारां इत्यादि) पूजयामि नमः

” ह्रु² श्रौं विष्णुं साङ्गं सपरिवारं ”

” ईं ह्रीं मायां साङ्गां सपरिवारां ”

” उं द्यां (ग्लौं) वराहं साङ्गं सपरिवारं ”

” ऊं द्यौं (लं) पृथिवीं साङ्गां सपरिवारां ”

” ह्रं³ ज्यां विधिं साङ्गं सपरिवारं ”

” ऋ षं⁴ शिवं ”

1. सौं, सौः इति वा ।

2. ह्रं ।

3. ऋं ।

4. बीजानि संशोधनमर्हन्तीति ज्ञायते, यन्त्रे लेखनीयतया प्रपञ्चितबीजाक्षरेभ्यः
भेददर्शनात् ॥

ओं लृं वयं नासत्यौ (साङ्गं सपरिवारं इत्यादि) पूजयामि नमः

” लृं त्रै दस्रं ” ”

” एं ऐं वीरभद्रं ” ”

” ऐं औं भारतीं (साङ्गां सपरिवारां) ”

” ओं कं शुक्रं (साङ्गं सपरिवारं) ”

” ओं स्वीं शङ्करं ” ”

” अं डं रुद्रं ” ”

” अः ह्रीं कालरुद्रं ” ”

इति सम्पूज्य मूलेन त्रिः सम्पूज्य पुनर्मूलमुच्चार्य एताः ब्रह्माद्याः
देवताः साङ्गाः सपरिवाराः सबाहनाः सायुधाः सन्तर्पिताः सन्तु नमः
इति पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणमत्रवत्सल ।

भक्त्या समर्पये तुभ्यं पञ्चमावरणार्चनम् ॥

इति सामान्याध्योदकेन देवस्य दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य मम शान्तिदाः
शुभदाः सन्तु इति पुष्पाञ्जलिं समर्प्य नमेत् ॥

॥ इति पञ्चमावरणम् ॥

॥ अथ षष्ठावरणम् ॥

प्रथमभूपुरे पूर्वादि । चतुर्दिक्षु

ओं गं गणपति साङ्गं पूजयामि नमः

„ यं यमं „

„ स्कं स्कन्दं „

„ भं भैरवं „

विदिक्षु वायव्यादि

ओं त्रं त्वरितां साङ्गां „

„ घ्रां वीरभद्रं साङ्गं „

„ वं बडवानलं भैरवं „

„ ईं महामायां साङ्गां „

ब्राह्मभूपुरे स्वाग्नादिप्रादक्षिण्येन ब्राह्मद्याद्याः पूजयेत् ।

ओं आं ब्राह्मीं पूजयामि नमः

„ ईं माहेश्वरीं „

„ ऊं कौमारीं „

„ ऋं वैष्णवीं „

„ लूं वाराहीं „

„ ऐं माहेन्द्रीं „

„ औं चामुण्डां „

„ अः महालक्ष्मीं „

मूलेन त्रिः सम्पूज्य पुनर्मूलमुच्चार्य एता गणपत्याद्या देवताः
साङ्गाः सपरिवाराः सवाहनाः सायुधाः सन्तर्पिताः सन्तु नमः इति
पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।

भक्त्या समर्पये तुभ्यं पष्ठाख्यावरणार्चनम् ॥

इति सामान्याध्योदकेन (देवस्य) दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य मम
शान्तिदाः शुभदाः सन्तु इति पुष्पाञ्जलिं समर्प्य नमेत् ॥

॥ इति पष्ठावरणम् ॥

*

॥ अथ सप्तमावरणम् ॥

ततः परितः वृत्तक्रमेण ¹ब्रह्माद्या पूजयेत्

ओं कं ब्रह्माणीं पूजयामि नमः

” खं जाह्नवीं ”

” गं गणेशं ”

” घं भैरवं ”

” ङं कालीं ”

” चं भद्रकालीं ”

1. ब्रह्माण्याद्याः ।

ओं	छं	जातवेदसं	पूजयामि	नमः
”	जं	अर्धनारीश्वरं	”	”
”	झं	परमात्मानं	”	”
”	ञं	पृथिवीं	”	”
”	टं	चण्डां	”	”
”	ठं	शुकं	”	”
”	डं	विष्णुं	”	”
”	ढं	बलभद्रं	”	”
”	णं	धनदं	”	”
”	तं	पराशक्तिं	”	”
”	थं	दुर्गां	”	”
”	दं	निर्विकल्पं	”	”
”	धं	अग्निं	”	”
”	नं	नासत्यौ	”	”
”	पं फं	दसं (दक्षी)	”	”
”	वं	भार्गवं	”	”
”	भं	ईश्वरं	”	”
”	मं	मदनं	”	”
”	यं	वायुं	”	”
”	रं	कृशानुं	”	”
”	लं	शुकं	”	”

ओं	वं	वरुणं	पूजयामि नमः
"	शं	शङ्करं	"
"	षं	द्वादशादित्यान्	"
"	सं	भारतीं	"
"	हं	सदाशिवं	"
"	ळं	इन्द्रं	"
"	क्षं	नृसिंहं	"

इति सम्पूज्य मूलेन त्रिः सम्पूज्य पुनर्मूलमुच्चार्य एता
 ब्रह्माद्याः [ब्रह्माण्याद्याः] देवताः साङ्गाः सपरिवाराः सवाहनाः
 सन्तर्पिताः सन्तु नमः इति पुष्पाञ्जलि दत्त्वा

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।

भक्त्या समर्पये तुभ्यं सप्तमावरणार्चनम् ॥

इति सामान्याध्वोदकेन देवस्य दक्षिणहस्ते जलं समर्प्य मम
 शान्तिदाः शुभदाः सन्तु इति पुष्पाञ्जलि समर्प्य नमेत् ॥

॥ इति सप्तमावरणम् ॥

*

इत्थमावरणपूजां कृत्वा पाद्यार्घ्याचमनीयं दद्यात् ॥

॥ 'समष्टिपूजा ॥

स्वगृह्योक्तविधिना विधाय ?²

1. सर्वावरणसहिताय श्री शरमेश्वराय इदं पाद्यमित्यादिरीत्या ।
2. होमविषयः आरब्धः, परमनुक्तः ॥

॥ अथ वलिदानम् ॥

तत्रेशानाऽऽग्नेय निर्ऋति वायव्यकोणेषु सामान्य (?)¹ मण्डल-
चतुष्टयं कृत्वा

“ओं व्यापकमण्डलाय नमः” इति मण्डलचतुष्टयं संपूज्य
तत्र साधारणं सदीपं सजलं सर्वान्नं पालचतुष्टयं विधाय “ओं
वं वटुकाय (नमः) इति वटुकभैरवमावाह्य² “वं वटुकवलिद्रव्याय
नमः” इति वलिद्रव्यं संपूज्य “ओं ऐं ह्रीं श्रीं ओं एह्येहि
देवीपुत्र वटुकनाथ कपिलजटाभारभास्वर त्रिणेत्र ज्वालामुख सर्व-
विघ्नान्नाशयर सर्वोपचारसहितं वलिं गृह्ण (गृह्ण) स्वाहा” इति
वामाङ्गुष्ठानामिकाभ्यां धृत्वा द्वितीय³गड्गधारया वलिं हरेत् ॥

वलिदानेन सन्तुष्टो वटुकः सर्वसिद्धिदः ।

शान्तिं करोतु मे नित्यं भूतवेतालसेवितः ॥ -४=

इति पुष्पाञ्जलिं दद्यात् ॥

॥ इति वटुकवलिः ॥

*

(अथ) आग्नेयमण्डले “यां योगिनीभ्यो नमः”

“भोः सर्वयोगिन्यः इहागच्छन्वित्यावह्य गन्धादिभिः संपूज्य
योगिनीवलिद्रव्याय नमः इति वलिद्रव्यं पूजयेत् ॥

1. सामान्यार्थोदकेन 2. गन्धादिभिः संपूज्य 3. करदर्शित (दक्षकरदर्शित)

क्षेत्रे पीठोपपीठादिषु च कृतपदां धूपदीपादिकेन

प्रीता देव्यः सदा नः शुभवलिविधिना पातु¹ वीरेन्द्रवन्द्यः ॥

यां योगिनीभ्यो नमः स्वाहा सर्वयोगिनीभ्यो² फट् इति³ वामङ्गुष्ठ-
नामिकाभिर्बलिं हरेत् ॥

या काचिद्योगिनी रौद्रा सौम्या घोरपरात्परा ।

खेचरीं भूचरीव्योमचरी⁴प्रेतास्तु मे सदा ॥ ५०

इति पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा नमेत् ॥

॥ इति योगिनीबलिः ॥

*

अथ निऋतिमण्डले क्षेत्रपालाय नमः इति क्षेत्रपालमावाह्य
गन्धादिभिः सम्पूज्य

क्षां क्षीं क्षूं क्षँ क्षीं क्षः स्थानक्षेत्रपाल इहागत्य धूप-
दीपादिसहितं बलिं (गृह्ण) स्वाहा इति वामाङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां
बलिं हरेत् ।

योऽस्मिन् क्षेत्रे निवासी च क्षेत्रपालः सकिङ्करः ।

प्रीतोऽयं बलिदानेन सर्वरक्षां करोतु मे ॥

॥ इति क्षेत्रपालबलिः ॥

*

अथ वायव्यमण्डले "गं गणपतये नमः" इति गणपतिमावाह्य
गन्धादिभिः सम्पूज्य "गणपतिबलिद्रव्याय नमः" इति बलिद्रव्यं
पूजयेत् ॥

1. पान्तु वीरेन्द्रवन्द्याः ॥

2. सर्वयोगिनीभ्यः फट् ॥

3. वामाङ्गुष्ठकनिष्ठानामिकाभिः ॥

4. प्रीतास्तु ॥

“गां गीं गूं गैं गौं गः गणपतये वरवरख सर्वान् वशमानय
बलिं गृह्ण (गृह्ण) स्वाहा” इति वामाङ्गुष्ठमध्यमाभ्यां बलिं हरेत् ।

सर्वदा सर्वकार्याणि निर्विघ्नं साधयेन्मम ।

शान्तिं करोतु सततं विघ्नराजः सशक्तिकः ॥ ५२

इति पुष्पाञ्जलिं दद्यात् (दत्त्वा नमेत्)

॥ इति गणपतिबलिः ॥

✽

ततः स्ववामभागे सर्वभूतबलिं दद्यात् ॥

सरामुरगणाः(द्वा) सिद्धाः सर्वभूतगणाः इहागच्छन्त्वित्यावाह्य
गन्धादिभिः सम्पूज्य “सर्वभूतबलिद्रव्याय नमः” इति बलिद्रव्यं
पूजयेत् ।

“ओं ह्रीं सर्वविघ्नकृद्भ्यः सर्वभूतेभ्यो हुं” इति वामाङ्-
गुष्ठादिसर्वाङ्गुलीभिर्बलिं हरेत् ॥

भूता ये विविधाकारा दिवि भूम्यन्तरिक्षगाः ।

पातालस्थलसंस्थाश्च शिवयोगेन भाविताः ॥ ५४

क्रूराद्याः शतसङ्ख्याकाः पाखण्डाद्या व्यवस्थिताः ।

तृप्यन्तु प्रीतमनसा पूजां गृह्णन्त्विमं बलिम् ॥ ५५

इति पुष्पाञ्जलिं दद्यात् (दत्त्वा नमेत्)

॥ इति भूतबलिः ॥

✽

ओं सर्वेभ्यो बलिदेवेभ्यो नमः इति सर्वमभ्यर्च्यं नाराचमुद्रां
बध्वा

बलिदानेन सन्तुष्टाः क्षमध्वं बलिदेवताः ।
 यथासुखं चिरं रन्तुं यथेष्टमुदिता वराः ॥ ५६
 वट्टुकाद्याः सुराः सर्वे सर्वसिद्धिविधाभिनः ।
 शान्तिं पुष्टिं प्रयच्छन्तु प्रसादात्परमेशितुः ॥ ५७

इति स्तुत्वा मुद्रां विसृज्य प्रोक्षणीजलेनात्मानं प्रोक्षयेत् ।

॥ इति बलिदानविधिः ॥

*

ततः उत्तरापोशनं दत्त्वा नैवेद्यं विसृज्य करप्रक्षालन -
 आचमनादि(कं) दद्यात् ॥ [ततः ताम्बूलफलादिकं समर्प्य] (ततः)
 नीराजनं कुर्यात् ॥

॥ अथारात्रिकविधिः ॥

ततः स्वर्णादिपात्रे अष्टदलं विरच्य गोधूमपिष्टरचितान् नव
 दीपान् पात्रे संस्थाप्य मूलेन प्रज्वाल्य अष्टदिक्षु ब्रह्माद्या (देवताः)
 मध्ये च मूलेन सम्पूज्य अमृतीकृत्य अवकुण्ठ्य चक्रेण संरक्ष्य
 मूलेनाष्टद्याऽभिमन्त्र्य जानुभ्यामवनिं गत्वा नीराजनं कुर्यात् ॥

समस्तदेवदेवेश परिवारगणावृत ।

आरात्रिकमिमं देव गृहाण मम सिद्धये ॥ ५८

इत्यारात्रिकमन्त्रेण परिवर्त्य भूमाकारेण परिभ्रामयेत् ॥

॥ इत्यारात्रिकविधिः ॥

*

ततः मूलमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥

ततः¹ कवचस्तोत्रसहस्रनामादिपारायणं कुर्यात् ॥

अथ काम्यप्रयोगानि²लिख्यन्ते

उकारं पूर्वमालिख्य तद्बाह्ये वर्तुलं लिखेत् ।

तद्बाह्ये चतुरस्रं तु तद्बाह्येऽष्टदलं तथा ॥ ४९

तद्बाह्ये षोडशदलं तद्बाह्ये वृत्तमालिखेत् ।

तद्बाह्ये पञ्चकोणं च फट्कारं साध्यनाम च ॥ ६०

वर्तुले मूलमालिख्य स्वरान् षोडश पार्वति ।

वृत्तेनाभिमतं साध्यं बाणस्य³ पञ्चकोणके ॥ ६१

(द्रां द्रीं क्लीं ब्लूं सः)

एवमालिख्य यन्त्रं तु तालपत्रे प्रयत्नतः ।

स्नुहिक्षीरे जले क्षिप्वा यन्त्रं तत्रैव निक्षिपेत् ॥ ६२

गुह्यो(गृहो)परि चिरं स्थाप्य क्वाथैः सर्वत्र शस्रवः ।

गृहं त्यक्त्वा पलायन्ते प्रसादात्सालुवेश्वरः⁴ । ६३

साधके⁵ सर्वसिद्धिः स्यात् रिपून्(पुः) देशान्तरं व्रजेत् ।

शालुवं पक्षिराजानां(?) यो ध्यायेल्लोकपूजितम् ॥ ६४

1. अनुबन्धे अतिदुर्लभसालुवेश्वरकवचपाठः दत्तः साधकानां हिताय ।

2. प्रयोगाः ।

3. बाणस्येत्यस्य पञ्चबाणानां बीजानि इत्यर्थः ।

4. सालुवेश्वरः ।

5. साधकस्य । रिपून् देशान्तरं प्रापयेद् इति भावः

शत्रूणां सर्वसङ्घातो नोत्पद्यन्ते ¹ कदाचन ।	
चन्दनं च सकर्पूरं कस्तूरीकुङ्कुमान्वितम् ॥	६५
वामावर्त ² लिखेन्मन्त्रं शरभं चिन्तयेन्नरः ³ ।	
ललाटे तिलकं कृत्वा त्रैलोक्यं मोहयेत्क्षणात् ॥	६६
देवांश्चापि वशीकुर्यात् किं पुनर्मनिवादयः ।	
गोरोचनं च गोक्षीरं गोघृतं गोमयं तथा ॥	६७
शन्यर्काङ्गारवारे तु मूलेनैव तु होमयेत् ।	
देवासुरमनुष्याणां ⁴ स्त्रीपुंसां वशमानयेत् ॥	६८
अजांमाहिषिकं चैव नवनीतं तथा नरः ।	
हतेन ⁵ मूले पञ्चांहे साधनामपुरःसरम् ॥	६९
साध्यो वश्यो भवेत्सत्यं क्षिप्रमेव न संशयः ।	
६[अनिष्टमानुषाणां च रुधिरं प्रेतवाससा ॥	७०
संवेष्टय पुत्तलीं चैव साध्यनाम्ना विगर्भितम् ।	
निखनेत्तत्र प्रेताय हृदये शिरसश्चलात् ॥	७१
केशान्गृहीत्वा संवेष्टय पुत्तलीं प्राणपूर्वकम् !	
शवदाहस्थलेनैव निक्षिपेदाशु चालयेत् ॥]	७२

1. नोत्पद्येत । 2. वामावर्तं यथातथा । 3. चिन्तयन् ।

4. देवासुरमनुष्यांश्च स्त्रीपुंसान् । 5. हुते मूलेन ।

6. प्रयोगप्रतिपादकश्लोका अशुद्धाः ॥

- सालुवं पक्षिराजानं यो ध्यायेच्च दिने दिने ।
जपेद्दशसहस्रं तु शतमष्टोत्तरं तु वा ॥ ७३
- कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावत्कृष्णचतुर्दशी ।
मासान्तसमये प्राप्ते वैरिवंशक्षयो भवेत् ॥ ७४
- कारस्करं च भल्लाततैलेनाष्टशतं हरेत्¹ ।
मासान्ते शत्रवस्तस्य पलायन्ते न संशयः ॥ ७५
- २शमोवमादि (?) पयसा चाष्टोत्तरशतं हुनेत् ।
३दिनत्रय महेशानि सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥ ७६
- विभीतकतरोरष्टप्रादेशपरिमाणकम् ।
यन्नाम्ना धारये⁴दृण्डमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ ७७
- मासान्ते मृत्युमाप्नोति यदि त्वाता विधिः स्वयम् ।
अपामार्गस्य समिधा पायसं सघृतं हुनेत् ॥ ७८
- रात्रौ सहस्रं मासान्ते नश्यन्ति च पदातिनः ।
पञ्चस्नुहिक्षमिद्भिर्यो याम्यास्या⁵ सर्षपैस्तिलैः ॥ ७९
- महानिशार्धे साहस्रं जुहुयांस्याद्दिवसे⁶ निहि ? ।
पञ्चाहेमाः⁷ प्रणश्यन्ति सगोत्राः शत्रवो भृशम् ॥ ८०

1. हुनेत् ॥ 2. दुरुहं पदमेतत् ॥ 3. दिनत्रयात् ॥ 4. धारयन् ॥
5. याम्याशः । 6. पदार्थः दुरुहः । हवनं दिवसे न कार्यमिति भावः स्यात् ।
7. पञ्चाहेन ।

- मासान्ते मृत्युमाप्नोति यदि त्राता विधः स्वयम् ।
 अपामार्गस्य समिधा पायसं सधृतं हुनेत् ॥ -७८
- 'रात्रौ गभस्तिमासान्ते नश्यन्ति च पदातिनः ।
 पञ्चस्नुहिसमिद्धिर्यो याम्यांस्या² सर्षपैस्तिलैः ॥ -७९
- महानिशार्धे साहस्रं जुहुयाद्विवसे³ निहि ? ।
 पञ्चाहेमाः⁴ प्रणश्यन्ति सगोत्राः शत्रवो भृशम् ॥ -८०
- सालुवं पक्षिराजानं पूजयेत्साधकोत्तमः ।
 अष्टविंशतिसंख्याकान् ब्राह्मणान् भोजयेत्सुधीः ॥ -८१
- शुक्लप्रतिपदारभ्य पौर्णिमायां⁴ तु नित्यशः ।
 यो जपेदष्टसाहस्रं मुच्यते सर्वपातकै ॥ -८२
- शरभं सालुवं ध्यात्वा एतं त्रिधिवदाचरेत् ।
 पुत्तलीं च विधायथ कुलालकरमृण्मयीम् ॥ -८३
- वायुं सम्यग्बिधामेन कृत्वा स्थाप्य समाहितः ।
 स्नुहिक्षीरे तु संक्षिप्य सृष्ट⁵स्तदयुतं जपेत् ॥ -८४
- उन्मत्तमूले निखनेत् अप्सारी भवेत्तदा ।
 सालुवं शिवरूपं च ध्यात्वा सम्यक् समाहितः ॥ -८५

1. न ज्ञायतेऽस्यार्थः । 2. याम्याशः 3. पदार्थः दुरुहः ॥
 4. पञ्चाहेन ॥ 5. पूर्णिमान्तं । 6. सृष्ट्वा ॥

शन्यर्काङ्गारवारे तु जपेदयुतसङ्ख्यया ।	
त्रिदिनान्ते रिपून्वध्वा चालयेदाशु साधकः ॥	८९
दूर्वाङ्कुरैर्घृताक्तैश्च गोमयेन विशेषतः ।	
तिलान् लाजान्सर्षपांश्च मिश्रीकृत्य हुनेत्तदा ॥	९०
त्रिदिनान्ते शत्रुसङ्घाः पलायन्ते न संशयः ।	
पिष्टेन पुत्तलीं कृत्वा मूलेनैव तु पूजयेत् ॥	९१
माषयुक्तं तु नैवेद्यं ताम्बूलं तु निवेदयेत् ।	
लाक्षारसेन संयुक्तविम्बस्य च शिरोगले ॥	९२
साध्यनाम्ना च संयोज्य लिखित्वा तां च पुत्तलीम् ।	
सदा यजेत्ततो बह्वौ समिद्धिः पिचुमन्दकैः ॥	९३
^१ गणिकायाङ्गणे होमं कृत्वा चैव विधानतः ।	
जपादयुतमात्रेण पलायन्ते न संशयः ॥	९४
अर्कमूलं समादाय पुत्तलीं च यथाविधि ।	
^२ तस्य प्राणस्य पवनं विदधीत यथोदितम् ॥	९५
^३ तयाश्च हृदि देशे तु मायाबीजं समालिखेत् ।	
तस्याः शिरसि ^४ मालिख्य बह्विबीजं सविन्दुकम् ॥	९६
पादयोश्च तथालिख्य पृथ्वीबीजं भौगभवम् ^५ ।	
उभयोः स्कन्धयोश्चैव वायुबीजं च भागभवम् ^६ ॥	९७

1. गणिकायाङ्गणे । 2. तत्र प्राणस्थापनं च । 3. तस्यैश्च । 4. चालिख्य ।
5. & 6. वागभवम् ।

१भार्र्भवं वदने पृष्ठे श्रीबीजं भुवनेश्वरीम् ।	
पूजां च विधिवत्कृत्वा नैत्रेद्यं च निवेदयेत् ॥	९८
निखनेदकंमूले च पलायन्तेऽथ शत्रवः ।	
ततः शत्रुशरीरं च स्फोटकं पक्षिशालुवत् ^२ ॥	९९
सप्ताहाच्च यमस्थाने नीयन्ते सर्वशत्रवः ।	
केवलं जपमात्रेण क्षीयन्ते शत्रवः स्वयम् ॥	१००
चतुरङ्गुलविस्तारं दशाङ्गुलसमायुतम् ।	
श्मशानमृत्तिकायां तु पुत्तलीं कारयेद्बुधः ॥	१०१
श्मशानार्णि समादाय उन्मत्तरससंयुतम् ।	
पुत्तलीहृदि खेङ्कारं पार्श्वे चिन्तार्मणि लिखेत् ॥	१०२
मस्तके कामराजं च हंसबीजं च मूर्धनि ।	
स्नुहिक्षीराभिषेकं च विधिवत्प्राणपूर्वकम् ॥	१०३
स्नुहिवृक्षस्यधोभागे ^३ खनेत्प्रादेशमात्रकम् ।	
शुक्लप्रतिपादारभ्य अष्टम्यान्ते ^४ जपेत्सुधीः ॥	१०४
पराजिताः पलायन्ते शत्रवो नात्र संशयः ।	
सालुवं पक्षिराजानं शरभं शिवरूपिणम् ॥	१०५
यो द्विजः सततं ध्यायेत् पलायन्ते च शत्रवः ।	
खादिरीं पुत्तलीं कृत्वा पवनं च यथाविधि ॥	१०६

१. चाग्भवम् । २. अशुद्धः पाठः । ३. वृक्षस्य अधोभागे इत्यर्थे अयं प्रयोगः ।
४. अष्टम्यान्तं जपेत् ।

तत्स्पृष्ट्वा चायुतं मन्त्री मुच्यते राजतस्करैः ।	
पुत्तलीं खादिरे मूले निक्षिपेत्तस्य शत्रवः ॥	१०७
पुत्रमित्तकलत्रादींस्त्यक्त्वा देशान्तरं व्रजेत् ।	
गच्छत्येव न सन्देहो ¹ धृतिर्भैरवभाषितम् ॥	१०८
राजवृक्षस्य पुत्तल्यां भूबीजं स्मरवह्निना ।	
वाग्भवं वायुबीजं च श्रीबीजं भुवनेश्वरीम् ॥	१०९
प्रादक्षिण्येन वेष्टव्यं पुत्तल्युपरि लेखितः ।	
मूलेन राजवृक्षस्य समिद्धोमो विधीयते ॥	११०
अष्टोत्तरसहस्रं च शतं अष्टोत्तरं च वै ।	
हुनेच्च विधिवन्मन्त्रं ² चतुःकण्ठविधानतः(?) ॥	१११
त्रिदिनान्ते च विद्वेषं शत्रूणां च परस्परम् ।	
रिपवः सङ्क्षयं यान्ति पलायन्ते न संशयः ॥	११२

॥ इत्याकाशभैरवकल्पे भरिखण्डे शारभप्रयोगविधिर्नाम

चतुश्चत्वारिंशः पटलः ॥

1. सत्यम् ।

2. चतुष्पान्नविधानतः । पटलसङ्ख्या यथामातृकं निर्दिष्टा ।

॥ अनुबन्धः ॥

*

॥ मालामन्त्रः ॥

ओं नमः पक्षिराजाय निशितकुलिशवरनखाय अनेककोटिब्रह्म-
 कपालमालालङ्कृताय सकलकुलमहानागभूषणाय सर्वभूतनिवारणाय
 सकलरिपुरम्भाटवीमोटनमहानिलाय शरभसालुवाय ह्रां हीं हूं
 प्रवेशय प्रवेशय आवेशयावेशय भाषय भाषय मोहय मोहय हौं
 स्तम्भय स्तम्भय कम्पय कम्पय घातय घातय बन्धय बन्धय (भूतग्रहं
 बन्धय बन्धय रोगग्रहं बन्धय बन्धय उन्मत्तग्रहं बन्धय बन्धय
 वेतालग्रहं बन्धय बन्धय आवेशग्रहं बन्धय बन्धय अनावेशग्रहं बन्धय
 बन्धय कां हां त्रोटय (त्रोटय) रोगग्रहं बन्धय बन्धय चातुर्थिकग्रहं
 बन्धय बन्धय भीमग्रहं बन्धय बन्धय अपस्मारग्रहं बन्धय बन्धय
 उन्मत्तग्रहं बन्धय बन्धय ब्रह्मराक्षसग्रहं बन्धय बन्धय भूचरग्रहं बन्धय
 बन्धय खेचरग्रहं बन्धय बन्धय वेतालग्रहं बन्धय बन्धय कूशमाण्डग्रहं
 बन्धय बन्धय स्त्रीग्रहं बन्धय बन्धय पापग्रहं बन्धय बन्धय
 विक्रमग्रहं बन्धय बन्धय व्युत्क्रमग्रहं बन्धय बन्धय अनावेशग्रहं
 बन्धय बन्धय कां हां त्रोटय त्रोटय प्रैं त्रैं ह्रैं मारय मारय शीघ्रं
 मारय मारय मुख मुख दह दह सच पच नाशय नाशय (भञ्ज
 भञ्ज शासय शासय) सर्वदुष्टान् नाशय हुं फट् स्वाहा ॥

॥ इति मालामन्त्रः ॥

*

॥ अथ श्रीशरभेश्वरकवचम् ॥

शिव — (उवाच)

वक्ष्यामि शृणु ते देवि सर्वरक्षणमद्भुतम् ।
 शारभं कवचं नाम चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ १

शरभश्रीसालुवपक्षिराजाख्यकवचस्य तु ।
 सदाशिवः ऋषिश्छन्दो बृहती शरभेश्वरः ॥ २

देवता प्रणवं वीजं प्रकृतिः शक्तिरुच्यते ।
 चतुर्वर्गार्थसिद्ध्यर्थे त्रिनियोगोऽथ भावना ॥ ३

रक्ताभं मुप्रसन्नं त्रिणयनममृतोन्मत्तभाषाभिरामं
 कारुण्याम्भोधिमीशं शरभमभयदं चन्द्ररेखावतंसम् ।
 शङ्खध्वानाखिलाशाप्रतिहतविधिना भासमानात्मभावं
 सर्वेशं सालुवेशं प्रणतभयहरं पक्षिराजं नमामि ॥ ४

मानसपूजा —

ॐ श्रीशिवः पुरतः पातु मायाधीशस्तु पृष्ठतः ।
 पिनाकी दक्षिणं पातु वामपार्श्वं महेश्वरः ॥ ५

शिखाग्रं पातु मे शम्भुनिटिलं पातु शङ्करः ।
 ईश्वरो वदनं पातु भ्रुवोर्मध्यं पुरान्तकः ॥ ६

भ्रुवौ पातु मम स्थाणुः कपर्दी पातु लोचने ।
 शर्वो मे श्रोत्रके पातु वागीशः पातु लम्बिकाम् ॥ ७

- नासिके मे वृषारूढो नासाग्रं वृषभध्वजः ।
स्मरारिः पातु मे तालू चोष्ठयोर्भक्तवत्सलः ॥ ८
- पातु मृत्युञ्जयो दन्तांश्चिबुकं पातु भूतराट् ।
परमेशः कपोलौ मे त्रिकं पातु कपालभृत् ॥ ९
- कण्ठं पशुपतिः पातु शूली पातु हनू मम ।
स्कन्धद्वयं हरः पातु धूर्जटिः पातु मे भुजी ॥ १०
- भुजसन्धि महादेवः ईशानो मे प्रकूर्परम् ।
मध्यसन्धि जगन्नाथः प्रकोष्ठे चन्द्रशेखरः ॥ ११
- मणिवन्धे त्रिणेतो मे भीमः पातु करस्थले ।
करपृष्ठे मृडः पातु रुद्रोऽङ्गुष्ठद्वयं मम ॥ १२
- उमासहायस्तर्जन्यौ भर्गो मे पातु मध्यमे ।
अनामिके करालास्यः कालकण्ठः कनिष्ठिके ॥ १३
- गङ्गाधरोऽङ्गुलीपर्वाण्यप्रमेयो नखानि मे ।
वक्षस्तत्पुरुषः पातु कक्षे दक्षाध्वरान्तकः ॥ १४
- अधोरो हृदयं पातु वामदेवः स्तनद्वयम् ।
फालदृक् जठरं पातु नाभि नारायणोऽव्ययः ॥ १५
- गुह्यं प्रजाकरः पातु कुक्षिपार्श्वे महाबलः ।
सद्योजातः कटि पातु पृष्ठभागं तु भैरवः ॥ १६

- मोहनो जघनं पातु गुदं मम जितेन्द्रियः ।
 ऊरूयुगं हरः पातु जानुयुगं भवान्तकः ॥ १७
- हुङ्कारः पातु मे जङ्घे फट्कारो मम गुल्फके ।
 खट्कारः पादपृष्ठे मे वषट्कारोऽङ्घ्रिणोस्तले (?) ॥ १८
- स्वहाकारोऽङ्गुलीपार्श्वं स्वधाकारोऽङ्गुलीर्मम ।
 त्वरितः सन्धिवन्धं मे रोमकूपाणि सिद्ध्यजित् ॥ १९
- त्वचः पातु मनोवेगः कालजित् हृदिरं मम ।
 पुष्टिदः पातु मे मांसं मेदो मे स्वस्तिदोऽवतु ॥ २०
- सर्वात्माऽस्थिचयं पातु मज्जां मम जगत्प्रभुः ।
 शुक्लं बुद्धिकरः पातु बुद्धिं वाचामधीश्वरः ॥ २१
- मूलाधाराम्बुजं पातु भगवान् शरभेश्वरः ।
 स्वाधिष्ठानमजः पातु मणिपूरं हरिप्रियः ॥ २२
- अनाहतं सालुवेशो विशुद्धिं जीवनायकः ।
 सर्वज्ञानप्रदो देवो ललाटं मे सदाशिवः ॥ २३
- ब्रह्मरन्ध्रं महादेवः पक्षिराजोऽखिलात्मवान् ।
 सर्वलोकवशीकारः पातु मां परगर्वजित् ॥ २४
- वज्रमुष्टिवराभीतिहस्तः कालाग्निसन्निभः ।
 विजयासहितः पातु चन्द्रीं ककुभमग्निजित् ॥ २५
- शक्तिशूलकपालासिहस्तः सौदामिनीप्रभः ।
 जयायुतो महाभीमः पातु वैश्वानरीं दिशम् ॥ २६

- दण्डासिमुसलीसीरपाशाङ्कुशकराम्बुजः ।
 श्मान्त होऽजितायुक्तः दिशं याम्यां सदाऽवतु ॥ २७
- खड्गखेटाग्निपरशुहस्तः शत्रुविमर्दनः ।
 अपराजितया युक्तः सदाव्यान्नैर्ऋती दिशम् ॥ २८
- पाशाङ्कुशधनुर्बाणपाणिर्घोणीयुतोऽग्रगः ।
 हरिद्राभोऽनिशं पायाद्वारुणीं दिशमात्मजित् ॥ २९
- ध्वजंछत्रगदाकुन्तभुजो दुर्गायुतोऽव्ययः ।
 चण्डवेग. शिवः पातु सततं मारुतीं दिशम् ॥ ३०
- गदाक्षस्रग्वराभीतिकराम्भोजः श्रिया युतः ।
 कनकाभो महातेजाः पातु कौबेरकीं दिशम् ॥ ३१
- त्रिशूलाहिकपालाग्निदोस्तलो विद्यया युतः ।
 भस्मोद्भूलितसर्वाङ्गो दिशं पातु शिवप्रियाम् ॥ ३२
- जपस्रक्पुस्तकाम्भोजकमण्डलुकराम्बुजः ।
 ऊर्ध्वं पातु गिरा युक्तः सर्वभूतहिते रतः ॥ ३३
- शङ्खचक्रगदाभीतिहस्तः पद्मायुतोऽव्ययः ।
 नीलाञ्जनसमो नीलः पातालं पाद्वनारतम् ॥ ३४
- अनुक्ता विदिशः पातु साळुवो नारसिंहजित् ।
 शरभः पातु सङ्ग्रामे युद्धे वैरिकुलान्तकः ॥ ३५

सर्वसौभाग्यदः पातु जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।	
सर्वसम्पत्प्रदः पातु घनधान्यादिकं मम ॥	३६
सन्तानदः सुतान् पातु पुत्रानायुष्करोऽनिशम् ।	
बन्धून् वृद्धिकरः पातु गृहं सर्ववशङ्करः ॥	३७
ग्रामं ग्रामेश्वरः पातु राज्यं पातु दिगम्बरः ।	
राष्ट्रं शान्तिकरः पातु राजानं धर्मशासकः ॥	३८
मार्गं दुष्टहरः पातु धर्मकर्माणि भैरवः ।	
वटुकः पातु मे सर्वं व्यवस्थासु भयेषु च ॥	३९
साधकः प्रणवं ध्यायन् ज्वलद्द्विः प्रज्ज्वलद्वयम् ।	
प्रत्यावृत्तिं चतुर्थ्यन्तं (?) रक्ष रक्षेति चोच्चरेत् ॥	४०
स्पर्शं स्पर्शं जपं कृत्वा प्रतिस्थानं समाहितः ।	
प्रार्थयेदखिलं स्वेष्टं हृदिस्थं साळुवेश्वरम् ॥	४१
ये ग्रामघातकाः क्रूराः कपटा दुर्मदा ग्रहाः ।	
तस्कराः शत्रवः क्रुद्धा बधूसक्ताः पलाशनाः ॥	४२
छद्माचाराः विटा भ्रष्टाः दिवाचर-निशाचराः ।	
ते सर्वे पक्षिराजस्य पक्षवातवराहताः ॥	४३
स्त्रीबालसहिताः क्षिप्रं पितृमातृकुलान्विताः ।	
भ्रष्टचित्ता गतस्थाना यान्तु देशान्तरं स्वयम् ॥	४४
ये तु दुष्टग्रहा यक्षाः पिशाचा देवयोनयः ।	
चतुष्षष्टिगणा दुष्टाः सप्तत्युन्मत्तका ग्रहाः ॥	४५

अष्टाशीतिमहाभूताः सप्तकोटिमहाग्रहाः ।	
नवतिज्वरभेदाश्च शतभेदाश्च कृत्रिमाः ॥	४६
पञ्चाशद्गणनायाश्च नियुता कृत्रिमा ग्रहाः ।	
प्रेताल्ढास्त्रयस्त्रिंशत्पिण्डदानपरायणाः ॥	४७
अयुताः क्षुद्रभेदाश्च चत्वारिंशच्छिवाह्वयाः ।	
द्वात्रिंशद्वह्निवक्त्राश्च विशन्मार्जारिवक्त्रकाः ॥	४८
चतुष्पष्ट्याखुरूपाश्च ये चान्ये क्षुद्रयोनयः ।	
ते सर्वे साळुवेशस्य शङ्खनिस्वानमोहिताः ॥	४९
विपण्णाः स्खलितस्वान्ताः प्राणत्नाणपरायणाः ।	
गच्छन्त्वसत्प्रयोक्तारो देशान्तरमनिच्छया ॥	५०
ये च मूषिकमार्जारशुनका रोगवृश्चिकाः ।	
आशीविषशितव्याला व्याघ्रऋक्षाहिसूकराः ॥	५१
गृध्राः श्येनाः खगाः काकदंशका भृशका ^१ ग्रहाः ।	
एते शरभहस्ताग्रनखक्षतविमोक्षकाः ।	
स्रवद्रक्तच्छटासिक्ताः शिलातलनिताडिताः ॥	५२
संभिन्नतनवः शीघ्रं नश्यन्त्वखिलदुश्चराः ।	
न दशन्तूरगाः क्वापि नातिवातोऽपि वातु च ॥	५३
न दहत्वसहो वह्निर्नायान्त्वापोऽपि चाधिकम् ।	
न वर्षत्वतिवृष्टिश्च न पतस्वशनिः क्वचित् ॥	५४

1. Mighty

नाक्रामत्वपमृत्युश्च नाप्युत्पातभयं क्वचित् । नापमृत्युर्भवेत्कुत्राप्यशुभं न क्वचिद्भवेत् ॥	५५
न वदन्त्वसहं वाक्यं जन्तवो मम देशिक । नास्तु वैरं च जन्तूनां अन्योन्यं राज्यके मम ॥	५६
भवन्तु सुखिनः सर्वे सर्वाः सन्तु पतिव्रताः । सर्वाः सूर्यन्तु सत्पुत्रान् पुत्रीश्च शुभलक्षणाः ॥	५७
सर्वे देवाश्च नन्दन्तु सन्तु कल्याणकारणाः । राजन्वती मही चास्तु राजा भवतु धार्मिकः ॥	५८
संस्रवन्तु पयो गावः फलन्त्वोषधयोऽधिकम् । भवन्तु फलदा वृक्षाः वृद्धिर्भवतु मेऽखिला ॥	५९
ममास्तु तरसा नूनमात्मज्ञानमचञ्चलम् । कामक्रोधमहालोभसमदा मोहमत्सराः ॥	६०
नाक्रामेयुश्च सर्वेश भगवन् करुणानिधे ॥	६१
गौरीवल्लभ कामारे कालकूटविष्णुणन । मामुद्धरापदम्भोधेस्त्रिपुरघ्नान्तकान्तक ॥	६२
साळुवेश जगन्नाथ सर्वभूतहिते रत । त्राहि मां तरसा घोरान्दुष्टान्नाशय नाशय ॥	६३
कालभैरव विश्वेश विश्वरक्षापरायण । रक्ष मूषिकचोरेभ्यो धान्यराशिं च मे विभो ॥	६४
पक्षिराज महादेव प्रणतार्तिविनाशन । तस्करेण हतं वस्तु द्रुतं दापय दापय ॥	६५

ये मर्मघातिनः क्षुद्राः छिद्रोपद्रवकारकाः ।	
सर्वाचारपरित्यक्ताः मानहीनाश्च रोधकाः ॥	६६
ते सर्वे साळुवेशस्य मुसलायुधचूर्णिताः ।	
नश्यन्तु निमिषार्धेन पावकावृततूलवत् ॥	६७
ये जनद्रोहिणोऽल्पाश्च दुरालोचितभाषिणः ।	६८
सत्कर्मविघ्नकर्तारश्चासत्कर्मपरा नराः ।	
ते साळुवेशहस्ताग्रहस्तनिभिन्नदेहिनः ॥	६९
पतन्तु भूतले याम्यां प्राणास्तेषां प्रयान्तु वै ॥	७०
त्वदङ्घ्रिध्याननिर्दश्रपापकोशाय मे शिव ।	
मह्यं द्रुह्यन्ति ये तेषां विभवानि क्षयन्त्वरम् ॥	७१
त्वदाचापरं भक्तं साधकं मां दिवेकिनम् ।	
आक्रामन्ति च सङ्ग्रामे ते गच्छन्तु पराहताः ॥	७२
त्वदीयेनैव मार्गेण चरतां जपतां सदा ।	
ये वदन्ति परीवादं भ्रान्ताः शीघ्रं भवन्तु ते ॥	७३
त्वहासमुख्यं मां धीरं तर्जयन्ति दलाच्च ये ।	
मनसा येऽवमन्यन्ते तत्स्वान्तं भ्रमन्तु क्षणात् ॥	७४
मनसा कर्मणा वाचा ये कुर्वन्त्यतिदुःसहम् ।	
ते महाशोकरोगाब्धौ पतन्त्वाशु शिवाज्ञया ॥	७५
मदीयानि पदार्थानि (?) अहीतुं योऽवलोकते ।	
तत्क्षणादेव नष्टाक्षौ भवत्वाशु शिवाज्ञया ॥	७६

मदीयद्रव्यमादाय ये गच्छन्ति हि तस्कराः ।	
सिंहारिपाशसंबन्धात् ते चरन्तु प्रदक्षिणम् ॥	८७
सीमान्तर(र)गताश्वोरा गृहीतद्रव्यसञ्चयाः ।	
अवशावयवास्ते च गच्छन्तु शरभाज्ञया ॥	८८
तस्करा येऽपगृह्णन्ति मम धान्यधनादिकम् ।	
पक्षिराट् ^१ क्रोडिकाकृष्टाः समागच्छन्तु ते द्रुतम् ॥	८९
समाहृतपदार्थाद्या देशातीताश्च तस्कराः ।	
शरभेशहलाकृष्टास्त आगच्छन्तु सत्वरम् ॥	९०
शान्तं विवेकिनं भक्तं त्वदङ्घ्रिध्यानतत्परम् ।	
द्रुह्यन्ति य इह प्राणास्तेषां यान्तु यमं शिव ॥	९१
षट्त्रिंशत्कोष्टके यन्त्रे रेखाशूलादिसाध्यके ।	
स्वेच्छामन्त्रं लिखित्वा तु जपेदाराध्य साधकः ।	९२
उदङ्मुखः सहस्रं तु रक्षणाय जपेन्निशि ।	
नष्टाहरणके पञ्चरात्रं पश्चिमदिङ्मुखः ॥	९३
मरणे सप्तरात्रं तु दक्षिणाभिमुखां जपेत् ।	
रोगनिग्रहणे चाष्टरात्रमाग्नेयदिङ्मुखः ॥	९४
इति गुह्यं महामन्त्रं परमं सर्वसिद्धिदम् ।	
शरभेशाख्यकवचं चतुर्गर्गफलप्रदम् ॥	९५

1. क्रोडिका chest ।

- प्रत्यहं प्रतिपक्षं वा प्रतिमासमथापि वा ।
यो जपेत् प्रतिवर्षं वा वरेण्यः स शिवो भवेत् ॥ ८६
- एवं हि जपतः पुंसः पातकं चोपपातकम् ।
तत्सर्वं लयमाप्नोति रविणा तिमिरं यथा ॥ ८७
- दशाब्दं यो जपेन्नित्यं प्रातस्तथाय साधकः ।
सर्वसिद्धिं समाश्रित्य देहान्ते स शिवो भवेत् ॥ ८८
- त्रिकालं ध्यानपूर्वं तु जपेद् द्वादशवार्षिकम् ।
स देवि कायेनानेन जीवन्मुक्तो भवेच्छिवे ॥ ८९
- शतवारं जपेन्नित्यं मण्डलं यो वरानने ।
सोऽणिमादिगुणान् प्राप्य विचरेत्स्वेच्छया सदा ॥ ९०
- अतनादिधरण्यन्तभुवनेषु तथोपरि ।
विचरेत्कामगः सर्वैः पूज्यमानो यथासुखम् ॥ ९१
- त्रिमासं यो जपेन्नित्यमष्टोत्तरसहस्रकम् ।
सहसा शरभेशस्य सारूप्यं लभतेऽम्बिके ॥ ९२
- षण्मासं यो जपेदेवं प्रयतस्तु दृढव्रतः ।
मद्रूपधारकैर्मन्त्रैः सहसिद्धिप्रदायकैः ॥ ९३
- भ्रम लोके तु संपूज्यो विष्णुलोके तथैव च ।
ब्रह्मलोके च रमते सर्वत्र न निवार्यते ॥ ९४
- इन्द्राग्निमरक्षेश(?)जलेशपद्मनैः सदा ।
सोमेशानकलक्ष्मीशैर्दिशां पालैः स पूज्यते ॥ ९५

आदित्यसोमपृथ्वीजबुधश्रीगुहभार्गवैः ।	
पूज्यते स ग्रहैः सर्वैः शनिना राहुकेतुभिः ॥	२६
भृग्वद्भगिरःपुलस्त्यैश्च पुलहादिमरीचिभिः ।	
दक्षकाश्यपक्रत्वञ्जयोनिभिः स च पूज्यते ॥	२७
भैरवर्वसुभी रुद्रैरादित्यैर्वालखिल्यकैः ।	
दिग्गजैश्च महानागैर्दिव्यास्त्रैर्दिव्यवाहनैः ॥	२८
माहेश्वरैर्महारत्नैः कामधेनुसुरद्रुमैः ।	
सरिन्द्रिः सागरैः शैलैर्देवताभिस्तपोधनैः ॥	२९
दानर्वं राक्षसैः क्रूरैः सिद्धगन्धर्वकिन्नरैः ।	
यक्षविद्याधरैर्नागैरप्सरोभिः स पूज्यते ॥	१००
अपस्मारग्रहैर्भीमैरुन्मत्तैर्ब्रह्मराक्षसैः ।	
वेतालैः खेचरैः क्रूरैः कूशमाण्डै राक्षसग्रहैः ॥	१०१
ज्वालावक्त्रैस्तमोरूपैः स्त्रीग्रहैः पापविक्रमैः ।	
भूतप्रेतपिशाचाद्यैर्ग्रहैः सर्वैः स पूज्यते ॥	१०२
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरन्यैश्च मानवैः ।	
पशुपक्षिमृगव्यालैः पूज्यते सर्वजन्तुभिः ॥	१०३
किमत्र बहुना देवि तव वक्ष्ये यथातथम् ।	
मया च विष्णुना चैव विश्वकर्त्रा च पाल्यते ॥	१०४
भवत्या च गिरा लक्ष्म्या ब्रह्माण्याद्यष्टमातृभिः ।	
गणेश्वरादियोगीन्द्रैर्योगिनीभिश्च पाल्यते ॥	१०५

- य इदं प्रजपेद्भक्त्या चासाध्यं नैव विद्यते ।
 कवचेन्द्रं महामन्त्रं जपेत्तस्मादनुत्तमम् ॥ १०६
- उच्चाटने मरुद्वक्त्रो विद्वेषे राक्षसाननः ।
 प्रागाननोऽभिवृद्धौ च सर्वेष्वीशानदिङ्मुखः ॥ १०७
- यो जपेत्कवचं नित्यं त्रिकालं ध्यानपूर्वकम् ।
 सर्वसिद्धिमवाप्नोति सहसा साधकोत्तमः ॥ १०८
- देव देव महादेव शिव कारुण्यवारिधे ।
 पाहि मां प्रणतं स्वामिन् प्रसीद सततं मम ॥ १०९
- यत्कृत्यं तन्नकृतं
 यदकृत्यं कृत्यवदाचरितम् ।
 उभयोःप्रायश्चित्तं
 शिव तव नामाक्षरद्वितयम् ॥ ११०

॥ इति श्रीशरभेश्वरकवचम् ॥

सभाष्यम्

॥ निग्रह-दारुण-सप्तकम् ॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

भाष्यम्

'यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते इत्यादि श्रुत्या उत्पत्तिस्थिति-संहारा ब्रह्मण एव धर्माः श्रूयन्ते । उत्पत्तिम् आश्रित्य कर्मकाण्ड-प्रवृत्तिः, स्थितिम् आश्रित्य उपासनामार्गो भक्तिमार्गो वा, संहारम् आश्रित्य ज्ञानकाण्ड इति त्रिदेवनिर्णये व्याख्यातम् । इदम् एव आश्रित्य तस्य च ब्रह्मविष्णुरुद्रादिसंज्ञा च क्रमेण भवति । अत्र च दारुणसप्तकनामानि-निग्रहदारुणसप्तकम् इति च पूर्णनाम्नि स्तोत्रे संहारार्थकं भगवच्छिवपरं तत्त्वं निर्णीतम्, तच्च ज्ञानमार्गप्रधान योगसाधनकम्, ज्ञानम् अश्रित्वेन च स्वीकृतं, गीतायां यथा— 'ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात् कुरुतेऽर्जुन' । अविद्यारूपध्वान्ता-वस्थायां कामक्रोधलोभात्मकान्येव "सर्वकर्माणि" कार्यकारणभाव-माश्रित्योक्तानि । प्रतिकूलकारित्वेन च यथा इम एव शत्रुपदवाच्या उच्यन्ते, तथाऽन्तिमे पद्ये दर्शयिष्यामः । एतेषामेव मारणार्थं पलायनार्थं वा स्तोत्रविनियोगः । नच शत्रुपदेनाऽत्र लौकिकशत्रूणां ग्रहणमिति वाच्यं चतुर्थश्लोकविपरीतत्वात् । 'नमस्ते रुद्र मन्यवे' इति भाष्ये अग्निरूपेण रुद्रः स्तुतः । ऋग्वेदे आग्ने रुद्रत्वमिति विशदम् । अत एव संहारभावसिद्धिः । मन्योरान्नेयभावस्य प्रसिद्धत्वात् ।

मूलम्

ध्यानम् —

चन्द्रार्काग्नित्रिदृष्टिः कुलिशवरनखश्चलोऽत्युग्रजिह्वः,
 काली दुर्गा च पक्षी हृदयजठरगो भैरवो वाडवाग्निः ।
 ऊरुस्थी व्याधिमृत्यू शरभवरखगश्चण्डवातातिवेगः,
 संहर्ता सर्वशत्रून् स जयति शरभः शालुवः पक्षिराजः ॥

भाष्यम्

चन्द्रार्काग्नित्रिदृष्टिः विधुसूर्याग्निनेत्रवान् विराड् रूपी भगवान् ।
 कुलिशवरनखः वज्रसदृशनखः, इत्येनेन भोगसम्पादने क्षमत्वं
 सूचितम् । चञ्चलः प्रतिक्षणं क्रियाशीलः । अत्युग्रजिह्वः अत्युग्राः
 प्रचण्डाः सप्त जिह्वा यस्याऽसौ, कर्मणां फलप्रदानसाधनत्वेन मुण्डके
 प्रसिद्धाः काली दुर्गा च पक्षी । काली कालस्य सर्ववस्तुनियामिका
 शक्तिः । दुर्गा दुःखेन गन्तुं योग्या सर्वदेवमयी पराशक्तिः । श्रीश्च ते
 लक्ष्मीश्च 'अहोरात्रे पार्श्वे' इतिवत् पक्षी । इमे द्वे शक्ति भगवतः
 पक्षस्थानीये जगद्रूपकार्यकरणे आश्रयभूते । हृदयजठरगः हृदयगतं
 जठरं वैश्वानरं गच्छतीति हृदयस्थानीयो वैश्वानररूपः वाडवाग्निः,
 जलेऽपि तस्य ज्वलनस्वभावः, सर्वदा विद्यमानत्वात् । भैरवो
 नित्योद्यमशीलः । 'उद्यमो भैरव' इत्युक्तत्वात् शैवसूत्रे । ऊरुस्थी
 व्याधिमृत्यू व्याधिश्च मृत्युश्च ती पापिनां कृते कामक्रोधरतानां मूढानां
 कृते आवश्यकत्वात् । शरभवरखगः श्रृणातीति शरभः मूलाज्ञान-
 निवर्तकः स चासौ वरश्च । खगः खे गच्छतीति आकाशवद् व्यापन-
 शीलः, खं बीजं, तेन गम्यते लक्ष्यते इति वा खगः । खं बीजं

भगवतः शरभस्य प्रसिद्धम् । चण्डवाताऽतिवेगः चण्डवायुरिव अतिवेगः
 भक्तानां रक्षणे शीघ्रगामी सर्वातिशायित्वान् । 'तदेजदिति'
 मन्त्रानुसारं सर्वशत्रून् कामक्रोधादीन् संहरतीति संहर्ता विनाशकः ।
 पक्षिराजः पक्षिणां जीवानां राजा पक्षिराजः समासान्तः टच् ।
 'वैनतेयश्च पक्षिणाम्' इत्युक्तत्वात् । शालुवः शालते शोभते इति
 शालुवः । उणादित्वान् साधुः । सर्वशोभासम्पन्नः । क्वचिद्
 दन्त्यादिः । सार दीर्घ्ये 'रलयोर्न भेदः' इत्यनेन निष्पत्तिः ।
 सारयति शत्रूणां दीर्घ्यं सम्पादयतीति मालुवः । पल् गतावित्यनेन
 वा । चण्डवातातिवेग इत्यनेन गतिशीलत्वस्य प्रतिपादनाच्च ।
 क्वचित् साल्व इत्यपि पाठो दृश्यते । शरभः जयति सर्वोत्कर्षण
 वर्ततेतराम् इत्यर्थः ।

आध्यात्मतत्त्वसाक्षात्कारलब्धये कामस्य प्रधानं शत्रुत्वम-
 भिलक्ष्य स्तोत्रमुपक्रमन्नाह कोपोद्रेकेति । यतः रुद्ररूपिणः शिव-
 स्यैव कामदाहे प्रसिद्धिः । समाधिविघ्नविधायिनं काममेवाह हन्तुं
 भगवान् श्रीकृष्णः—

‘जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम्’ इति ।

मूलम्

कौपोद्रे कातिनिर्यन्-निखिलपरिचरत्-ताम्रभारप्रभूर्त

ज्वालामालाग्रदग्धस्परतनुशकलं त्वामहं शालुवेश ।

याचे त्वत्पादपद्मप्रणिहितमनसं द्वेष्टि मां यः क्रियाभिः ,

तस्य प्राणप्रयाणं परशिव भवतः शूलभिन्नस्य तूर्णम् ॥ १

भाष्यम्

कोपस्य क्रोधात्मकाग्नेयरूपस्य उद्रेकः वृद्धिःतया अतिनिर्यत्
निर्गच्छन् । निखिलेषु कामजन्यपदार्थेषु परिचरत् परितः प्रसरणं
कुर्वत् । ताम्रसारवत् प्रभूतं रक्तावर्णवद् राशिभूतम् आग्नेयस्य
रक्तवर्णत्वात् । ज्वालामालाभ्रदग्धम् ज्वालाया माला अग्निरूपस्य
ज्ञानस्य माला अत्रिच्छन्नप्रवाहरूपा वृत्तिर्गृह्यते । तदगेण प्रधानेन
दग्धं भस्मीकृतं स्मरतनुसकलं कामशरीरभाकृत्यं येन तं दग्ध-
कामदेहं त्वाम , हेशालुवेश अहं याचे प्रार्थये । यथा त्वमकार्षीः
तथाऽहमपि कुर्यामिति भावनया त्वत्पादपद्मप्रणिहितमनसं त्वच्च-
रणारविन्दार्पितचित्तं मां यः कामः क्रियाभिः स्वध्यापरैः द्वेषि
अप्रीतिं जनयति । परशिव भवतः तत्र शूलभिन्नस्य शूलेन
भिन्नस्य त्रिविधतापद्वेधीभावभापन्नस्य तस्य कामस्य प्राणप्रयाणं
विनाशं तूर्णं शोभ्रं याचे इति पूर्वोक्तं संबन्धः ॥

सर्वाऽनर्थस्य काममूलकत्वात् तत्त्रिवृत्ती सामर्थ्यविशेषमाह
शम्भो इति—

शूलम्

शम्भो त्वद्दहस्तकुन्तक्षनरिपुहृदयान्निःस्रवलोहितीव्रं,
पीत्वा पीत्वाऽतिदोर्घा दिशि दिशि विचरास्त्वद्गणाःश्रग्डमुख्याः ।
गर्जन्तु क्षिप्रवेगा निखिलजयकरा भोकराः खलबोलाः ,
संत्रस्ताव्रह्मदेवाः शरभ खगपते वाहि नः शालुवेश ॥ -२

भाष्यम्

शं कल्याणं भावयतीति शम्भुः शिवः सम्बोधने शम्भो ।
त्वद्दहस्ते धृतः कुन्तः । कुं पृथिवीतत्त्वमुनत्तीति । उन्दी क्लेदने

बाहुलकात् तः शकन्ध्यादिः । तस्मात् क्षतं त्रिदीर्घं यद् रिशुहृदयं
 तस्मात् निःस्रवन्तं निस्सरन्तं लोहितौघं रक्तप्रवाहं पट्टकभेद-
 मापाद्य रक्तवर्णममृतप्रवाहं पीत्वा पीत्वा पुटुर्मुहुः पानं त्रिधाप्य
 अतिदीर्घा बलिष्ठाः अमृतस्य रक्तवर्णत्वात् । पादुकापञ्चके
 स्वीकृतमेतत् । त्वद्गणाश्चण्डमुढ्याः षण्डभावप्रधाना दश प्राणाः ।
 'सहचराः प्राणाः' इति भगवत्पादाचार्याः । दिशि दिशि विचराः
 सर्वत्र गतिमन्तः क्षिप्रवेगा प्रमत्तशीलाः प्राणतिरोत्रे श्रमराहित्यम्
 अनेन गम्लते । अत एव निखिलजयकराः निखिलेषु इन्द्रियगणेषु
 जयकराः विजयप्रदाः । भीकराः भियं कुर्वन्तीति, कामगणानां
 वासकारिणः । खेललोलाः खेलेन लोलाः श्वासप्रश्वासक्रियया
 चञ्चलाः । सन्त्रस्ताब्रह्मदेवाः सन्त्रस्ता आब्रह्मदेवा बुद्धीन्द्रियाणि
 यैस्ते योगिनः गर्जन्तु विजयिनो भवन्तु । प्रश्नोपनिषद्भूक्तप्राण-
 कथाऽनुसर्तव्या । हे शरभ खगपते शालुवेश नः अस्मान् वाहि
 रक्ष । कामस्याऽनङ्गत्वादपि अङ्गारोपवत् कथनमुलभेन बोधाय ।
 यथा मनुः - नीरूपस्याऽपि दण्डस्य रूपम् ।

यत्र श्यामो लोहिताक्षो दण्डश्चरति पापहा ।

प्रजास्तत्र न मुह्यन्ति नेता चेत् साधु पायति ॥

अ० ७३४ । २०

सर्वव्यापित्वनुगैः स्तुवन् स्वामिचयितनाह सर्वाद्यमिति ।

मूलम्

सर्वाद्यं सर्वनिष्ठं सकलभयहरं त्वत्स्वरूपं हिरण्यं ,

याचेऽहं त्वाममोघं परिकरसहितं द्वेष्टि मां यः क्रियाभिः ।

श्रीशम्भो त्वत्करावजस्थितकुलिशकराघातवक्षःस्थलस्य ,
 प्राणाः प्रेतेशदूत ग्रहगणपरिखाः क्रोशपूर्वं प्रयान्तु ॥ -३

भाव्यम्

हे प्रेतेशदूत, प्रेतेशो भगवान् शिवः तस्य दूतः वार्ताहरः प्रापकः सम्बोधने रूपमिदम् । गुरुरूपेण तत्तत्त्वोपदेष्टा । सर्वाद्यं सर्वप्रमुखं सर्वनिष्ठं सर्वस्मिन् नितरां तिष्ठतीति सर्वव्यापी । कलया सहितं सकलभयकरं पापिनां त्वस्वरूपं कम्पनाद् इत्यधिकरणोक्तम् । महद् भयमुद्यतमित्यादि । हिरण्यं हिरण्यवर्णं परिकरसहितं सर्वसाध्यसाधनैकनीडम् अमोघं सफलं सत्यस्वरूपम् । श्रीशम्भो श्रिया सहितः शम्भुः सम्बोधने श्रीशम्भो । यः कामः क्रोधो लोभो वा क्रियाभिः स्वस्वव्यापारैः मां द्वेषित् प्रीत्यभावमुत्पादयति । अतः अहं त्वां भवन्तं याचे प्रार्थये यत् त्वत्करावजस्थितेन कुलिशेन शासनात्मकदण्डभूतेन कराघातेन वक्षःस्थले हृदये यस्य तस्य प्राणाः प्रकर्षेण चेष्टन्ते इति प्राणव्यापाराः ग्रहगणपरिखा ग्रहगणेन स्वानुकूलग्रहैः रक्षिता अपि क्रोशपूर्वं प्रयान्तु दूरीभवन्तु । ते स्वव्यापारकरणे निष्फलाः सन्तु इत्यभिप्रायः ॥

“यो मां द्वेषित् यं च वयं द्विष्मः” “शरभं ते शुगृच्छन्तु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छन्तु (य० १३) इति मन्त्राभ्यां यदुक्तं, तत् कथयति द्विष्म इति ।

मूलम्

द्विष्मः क्षोण्यां वयं हि तव पदकमलध्याननिर्धूतपापाः,
 क्रत्याकृत्यैविमुक्ता विहगकुलपते खेलया बद्धमूर्ते ।

तूर्णं त्वत्पादपद्मप्रधृतपरशुना तुण्डखण्डीकृताङ्गः,

सद्द्वेषी यातु याम्यं पुरमतिकलुषं कालपाशाग्रबद्धः ॥ ४

भाष्यम्

द्विष्टमः अप्रीतिं कुर्मः संसारविषयं वैराग्यार्थम् । हे विहग-
कुलपते पक्षिराज, खेलया लीलया बद्धमूर्ते गृहीतविग्रह, क्षोण्यां
पृथिव्यां हि निश्चयेन तत्र पदकमलध्याननिर्धूतपापाः तत्र पदकमल-
ध्यानेन चिन्तनेन निर्धूतपापाः सर्वदोषरहिताः शुद्धाः । “योगिनः
कर्म कुर्वन्ति — आत्मशुद्धये” इति गीता । कृत्याकृत्यैर्विमुक्ताः
कृत्यायाः कृत्यानि मारणोच्चाटनादीनि कर्माणि तैर्विमुक्ताः रहिताः
सन्तः । एतेन मारणोच्चाटनादिषु अयं स्तवो विनियुज्यते
इत्यज्ञानमूलकमेव मिथ्यति तद्राहित्यविधानात् प्रमाणाभावाच्च ।

अथ च कृत्याकृत्यैर्विमुक्ता इत्यनेन कृत्यानि विधिज्ञाप्यकर्माणि
अकृत्यानि निषिद्धकर्माणि तैर्विमुक्ता इत्यर्थो गृह्यते चेत् तर्हि
सर्वथा कर्ममार्गप्रतिषेधेन ज्ञानमार्गस्य सिद्धिः । एवं सति
मारणादिकृत्यस्य कथा दूरादेवाऽपास्ता वेदिनव्या । अत एव
शत्रुपदेन लौकिकशत्रुग्रहणं सर्वथा विप्रनिषिद्धमेव । मारणाद्यर्थे
“कृती छेदने” तथा कर्माद्यर्थे “डुकृञ् करणे” च इत्युभयेषां
प्रयोगः ।

वयं तत्र भक्ता विमुक्ता भवाम इति संबन्धः । आत्मशुद्धस्य
मुक्तावधिकारात् । त्वत्पादपद्मप्रधृतपरशुना अज्ञानिनां कृते
परशुरूपत्वात् तेषां छेदने समर्थत्वादित्यर्थः । तुण्डखण्डीकृताङ्गः
तुण्डेन खण्डीकृताङ्गः । “प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानमिति” नृतीया ।

ध्वस्तमुखो विदग्धजाकल्यवत् । सद्द्रेषी विषयादिषु प्रवृत्तत्वात्
 दृढाहङ्कारत्वाच्च । अत एव अतिक्रुपं मलिनं कालपाशाग्र-
 वद्धः कालस्य यमस्य पाशः “ विलतो मृत्युपाशः ” इति श्रुतेः ।
 तस्याग्नेण वद्धः सन् याम्यं पुरं यातु । “ इच्छार्थेभ्यो विभाषा
 वर्तमाने ” पा० ३।३।१७० । “ पुनः पुनर्वशमापद्यते मे ” इति
 श्रुतेः । परमात्मज्ञानरहितस्य संसारे पच्यमानत्वं श्रुतिप्रसिद्धमिति
 परमार्थः ॥

रागद्वेषादिकामधर्गस्य निवृत्तिमाह भीम इति ।

मूलम्

भीम श्रीशालुवेश प्रणतभयहर प्राणजिद् दुर्मदानां ,
 याचेऽहं त्वास्य वर्गप्रशमनमिह ते स्वेच्छया वद्धमूर्तेः ।
 त्वामेवाशु त्वदङ्घ्र्यष्टकनखविलसद्भीवजिह्वोदरस्य ,
 प्राणा यान्तु प्रयाग प्रकटितहृदयस्याधुरत्वायतेश ॥ -५

भाष्यम्

हे प्रणतभयहर शरणागतरक्षकं श्रीशालुवेश, हे अल्पायतेश
 दीनरक्षक, दुर्मदानां राक्षसानां प्राणजिद् नाशकः अत एव भीमः ।
 इह संसारे स्वेच्छया वद्धमूर्ते स्वेच्छया गूहीनदेह, कर्तुमकर्तु-
 मन्यथाकर्तुं समर्थत्वात् । अस्य रागद्वेषादिकामधर्गस्य प्रशमनम्,
 अस्य संसारस्य वा इदमार्तनिधामित्वात् वर्गप्रशमनं निवृत्तिं ते
 तव शक्ताशात् अहं त्वामेवाशु शीघ्रं याचे द्विकर्मत्वात् ।
 प्रकटितहृदयस्य सवृत्तिकस्य प्रकटितबहिर्भावस्य त्वदङ्घ्र्यष्ट-
 कनखैः विदलद्भीवजिह्वोदरस्य तव चरणाष्टकैः अष्टभैरवैः

नष्टसामर्थ्यस्य द्वेषवर्गस्य संसारस्य आयुः जीवनकालः प्राणाः
सामर्थ्यं प्रयाणं यान्तु स्वरूपे क्लिन्नतां मच्छन्तु इत्यर्थः । रागद्वेष-
मयसंसारस्य निवृत्तौ सत्यां सम्यक् तत्त्वज्ञानं भवतीति भावः ॥
यज्ञरूपकेणाऽऽह श्रीशूलमिति —

मूलम्

श्रीशूलं ते कराग्रस्थितमुसलगदावृत्तवात्याभिघातात् ,,
यातायातारियूथं त्रिदशविघटनोद्धूतरक्तच्छटाद्रं ।
सद्दृष्ट्वाऽऽयोधने ज्यामखिलसुरगणाश्चाशु नन्दन्तु नाना-
भूता वेतालपूगः पिवतु तदखिलं प्रीतचित्तः प्रसक्तः ॥ ६

भाष्यम्

हे शरभ खगपते ते तत्र कराग्रस्थितमुसलगदावृत्तवात्या तव
कराग्रस्थिते मुसलगदे सामर्थ्यविशेषे तयोर्वृत्तेन भ्रमणजातचक्रा-
कारेण वात्या वातसमूहहृत्पेण अतिवेगसामर्थ्येन अभिघाताद्
यातायातारियूथं चराचरारिमण्डलं त्रिदशानां देवानां इन्द्रियाणा-
मित्यर्थः । विघटनम् अस्वास्थ्यीकरणम्, तेन उद्धूतोद्विक्तं
रक्तच्छटाद्रं रुधिरधारया कर्दमीभूतं रक्तान्यधानुभिः मिश्रीकरणं
सद् आयोधनेज्यां युद्धरूपं यज्ञम् युद्धमायोधनं जन्यमित्यमरः ।
अखिलसुरगणा इन्द्रियाधिदेवा भूताश्च प्राणिनः पञ्चभूतानि
च । लिङ्गव्यत्यय आर्षत्वात् । दृष्ट्वा नन्दन्तु प्रसन्ना भवन्तु
उभयेषां हितत्वात् प्रीतचित्तः प्रसक्तौ वेतालपूगः प्राणविशेष-
समुदायः तदखिलं पिवतु । वेतालपूग आग्नेयभावविशेषत्वात्
समुचिनमेव युद्धक्षेत्रं यज्ञं कृत्वा निर्दिष्टवान् । अनेन आध्यात्मिक
एव यज्ञोऽत्राभिप्रेतः देवामुरभावयोर्विशुद्धत्वेन प्रतिक्षणं युद्धकारि-

त्वेन च प्रसिद्धत्वात् । त्रिदशविघटनमिहेन्द्रियाणां वैचित्यरूपं ,
मुसलगदारूपं सामर्थ्यविशेषं , वृत्तवात्येति प्राणानां वृत्याकारेण
प्रवर्तनमिहेति ग्राह्यम् ॥

साधकः साधनालब्धसामर्थ्यमवाप्य हृषितो गर्जितः सन्
प्राहाऽल्पमिति —

मूलम्

अल्पं दोर्दण्डबाहुप्रकटितविनमच्चण्डकोदण्डमुक्तै-

र्वाणैर्दिव्यैरनेकैः शिथिलितवपुषः क्षीणकोलाहलस्य ।

तस्य प्राणावसानं पर शरभ विभोऽहं त्वदिज्याप्रभावैः .

तूर्णं पश्यामि यो मां परिहसति सदा त्वादिमध्यान्तहेतो ॥ -७

भाष्यम्

हे पर शरभ विभो आदिमध्यान्तहेतो उत्पत्तिस्थितिसंहार-
कारण त्वदिज्याप्रभावैः तव सङ्गतीकरणरूपैः प्रभावैः तूर्णं शीघ्रं
पश्यामि । यस्तु सदा मां परिहसति इन्द्रियगणः , त्वत्कृपया
बशीभूते तस्मिन् , परिहासः कोदृश इति पश्यामि इति
साभिमानोक्तिः । अल्पं निम्नं दोर्दण्डो भुजदण्डश्चासौ बाहुश्च
तेन प्रकटितो विनमच्चण्डकोदण्डः प्रहरणसामर्थ्यविशेषः । 'प्रणवो
धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते' इति श्रुतिः । तेन
मुक्तैरनेकैः दिव्यैः साधनरूपमामर्थ्यैः शिथिलितवपुषः क्षीणकोला-
हलस्य प्राणावसानं सामर्थ्यसमाप्तिं पश्यामीति पूर्वेण सम्बन्धः ॥

मूलम्

इति निशि प्रयतस्तु निरासनो यममुखः शिवभावमनुस्मरन् ।
प्रतिदिनं दशवार-दिनत्रयं जपति निग्रहदारुणसप्तकम् ॥ -८

भाष्यम्

इति पूर्वोक्तक्रमेण प्रयतः संयतः सन् । तु अवधारणे अर्थात् प्रयत एवात्र विनियुज्यते । निरासनः आस्यते अस्मिन्निति आसनं शय्या, तन्निर्गतः जितनिद्र इत्यर्थः । यममुखः यमनियमप्रधानः यमनियमयोर्योगाङ्गत्वात् । यमपदेन उभयोर्ग्रहणम् प्रयत इति वचनात् । निशि रात्रौ 'या निशा सर्वभूताना' मिति गीतावचनात् । शिवभावं कल्याणभावनात्मकं परमात्मनं शिवं शरभमनुस्मरन् मुहुर्मुहुः आवर्तयन् प्रतिदिनं प्रत्यहं दशवारं दशवृत्त्यात्मकं तद्युक्तं दिनानां सप्तानां त्रयम् एकविंशतिदिन-पर्यन्तमित्यर्थः । निग्रहदारुणसप्तकं निग्रहकारकं दारुणसप्तकं सप्तश्लोकात्मकम् मध्यमपदलोपित्वात् । 'मनो दुनिग्रहं परम्' । दारुणं भीष्मं भयानकम् इन्द्रियाणां निग्रहे दारुणसप्तकम् । इन्द्रियाणां प्रमथनशीलत्वात् । 'इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः' इतिप्रमाणात् । अत एव दशवारेति ग्रहणम् । ननु मनसोऽपीन्द्रियत्वात् कथं दशवारेति चेन्न मनसो निरुद्धत्वात्, इन्द्रियस्य 'इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः' इति पृथङ् निर्देशात् । एकविंशतिदुःखध्वंसो मोक्ष इति न्यायविदां समयः, तस्मादेक-विंशतिग्रहणम् ॥

मूलम्

इति गुह्यं महाबीजं परमं रिपुनाशनम् ।

भानुवारं समारभ्य मङ्गलान्तं जपेत् सुधीः ॥ -९

भास्यम्

इति गुह्यं गुहायां भवं महाबीजं कारणं सर्वेषां स्तोत्राणां परमं श्रेष्ठं रिपुनाशनं कामक्रोधनिवारकम् 'जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम्', 'जहि शत्रुं रपमृधो नुदस्वाभयं कृणुहि विश्वतो नः ।' (काण्व० सं० ७-३८) 'शत्रूणां ग्रीवाः कृन्तामि (का० सं०)

'काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ।

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।

कामः क्रोधस्तथा लोभः तस्मादेनत्त्रयं त्यजेत् ।

भानुवारं द्वादशवारं द्वादशधा विभक्तम् ज्योतिर्मयरूपेण इतिहेतोर्द्वादशग्रहणम् । समारभ्य मङ्गलान्तं ब्रह्मप्राप्तिपर्यन्तम् । (मङ्गलं श्रेयसि श्वेतः इति विश्वः । 'स्वरूपप्रान्तयोरन्तमन्तिकेऽपि प्रमुज्यते' इति शाश्वतः । 'कल्याणं मङ्गलं शिवम्'—इत्यमरः ।) जपेत् स्मरेत् । सुधीः सुष्टु धीर्यस्यासौ सुधीः । 'सन् सुधीः कोविदो बुधः' इत्यमरः । सुधीः ब्रह्मवित् 'एतद् बुद्ध्वा बुद्धिमान् स्यात्' इति गीता । इत्यनेन मारणादिषु एतत्स्तोत्रपाठकः प्रवर्तते इति कुधियां कथनं परास्तं वेदितव्यम् । प्रथमं पद्यं मनोनिग्रहात्मकम् इन्द्रियनिग्रहात्मकं च द्वितीयं ब्रह्मप्राप्तिफलप्रदर्शनार्थमिति स्तोत्र-प्रतिपाद्यक्रमः प्रदर्शितः श्लोकद्वयेनेति ॥

॥ इति श्रीभाकाशमैरवकल्पे प्रत्यक्षसिद्धिपदे नरसिंहकृता शरमस्तुतिः

समाप्ता ॥

நிக்ரஹ-தாருண-ஸப்தகம்

மனமறிந்து குற்றம் செய்யாதவர்களாக இருப்பின் சத்ரு பிடை, வழக்கு வியாஜ்யங்கள் போன்ற கஷ்டங்கள் ஏற்படும் சமயம் இந்த பின்வரும் ச்லோகங்களை ஞாயிறு முதல் செவ்வாய் முடிய இரவு நேரங்களில் ஆசனத்தில் அமராதபடி தினசரி 10 முறை ஜபித்தால் கஷ்டங்கள் விலகும்.

சந்த்ரார்க்க-அக்னி: த்ரித்ருஷ்டி: குலிசவர நக:

சஞ்சலோ஽த்யுக்ர ஜிஹ்வ:

காஸீ - தூர்கா ச பக்ஷௌ ஹ்ருதய ஜடரகோ
பைரவோ பாடவாக்னி: |

ஊருஸ்த்தௌ வ்யாதி ம்ருத்யு சரபவர க்கக:
சண்ட வா தா திவேக:

ஸம்ஹர்த்தா ஸர்வசத்ருன் ஸ ஜயதி சரப:
சாளுவ: பக்ஷிராஜ: ||

கோபோத்ரேகாதி நிர்யன்-நிகில பரிசரத்

தாம்ரபார ப்ரபூதம்

ஜ்வாலாமாலாக்ர தக்த ஸ்மரதனு சகலம்
த்வாமஹம் சாளுவேச |

யாசே த்வத்பாத பத்ம ப்ரணிஹித மனஸம்
த்வேஷ்ட்டி மாம் யஹ்க்ரியாபி:

தஸ்ய ப்ராணப்ப்ரயாணம் பரசிவ பவதஸ
சூல பின்னஸ்ய தூர்ணம் ||

சம்போ த்வத்ஹஸ்த குந்த்த கூதரிபுஹ்ருதயாத்
நிஸ்றவல் லோஹி தெளகம்

பீத்வா பீத்வாதி தீர்கா திசி திசி விசராஸ்-
த்வத்கணாஸ் ச்சண்டமுக்யா: 1

கர்ஜந்து ஈபிப்ரவேகா நிகிலஜயகரா:
பீகராஹ் கேலலோலா:

ஸந்த்ரஸ்தாப்ரம்ஹ தேவா: சரப க்கபதே
த்ரஹி நஸ்ஸாளுவேச ॥

2

ஸர்வாத்யம் ஸர்வநிஷ்ட்டம ஸகல பயகரம்
த்வத் ஸ்வரூபம் ஹிரண்யம்

யாசேஜஹம் த்வாம் அமோகம் பரிசுர ஸஹிதம்
த்வேஷ்டி மாம் யஹ்க்ரியாபி: ॥

ஸ்ரீ சம்போ த்வத்கராப்ஜ ஸ்தித குலிசகரா-
காத வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ய

ப்ராணா: ப்ரேதேச தூதக்ரஹ கணபரிகா:
க்ரோசபூர்வம் ப்ரயாந்து ॥

3

த்விஷ்ம: க்ஷோண்யாம் வயம் ஹி த்வ பதகமல-
த்யான நிர்தூத பாபா:

க்ருத்யாக்ருத்யைர் விமுக்தா விஹச குலபதே
க் கேலயா பத்த மூர்த்தே ॥

தூர்ணம் த்வத்பாதபத்ம ப்ரத்ருத பரசுனா
துண்ட க்கண்டக்ருதாங்க:

ஸ த்வேஷீ யாது யாம்யம் புரம் அதிகலுஷம்
காலபாசாக்ரபத்த: ॥

4

பீம ஸ்ரீ சாளுவேச ப்ரணத பயஹர்
ப்ராணஜித் துர்மதானாம்

யாசேஜஹம் சாஸ்ய வர்க ப்ரசமனமிஹ தே
ஸ்வேச்சயா பத்தமூர்த்தே ॥

த்வாமேவாசு த்வதங்கீரி-அஷ்டக-நக-விலஸ்த்-
கர்வ ஜிஹ்வோதரஸ்ய

ப்ராணா யாந்து ப்ரயாணம் ப்ரகடித ஹ்ருதயஸ்ய
ஆயுரல்ப்பாயதேச ॥

5

ஸ்ரீசூலம் தே கராக்ர ஸ்த்தித முஸல கதா-
வ்ருத்த வாத்யாபிகாதாத்

யாதாயாதாரியூதம் த்ரிதசவிகடனோத்தூத-
ரக்தச்சடார்த்ரம் ॥

ஸ த்ருஷ்ட்வாஐயோதனே ஜ்யாம் அகிலஸூரகணாஸ்
ச்சாசு நந்தந்து நாநா-

பூதா வேதாளபூக: பிபது ததகிலம்
ப்ரீத சித்த: ப்ரமத்த: ॥

6

அல்ப்பம் தோர்தண்ட பாஹு ப்ரகடித விநமத்-
சண்டகோதண்ட முக்தை:

பாணைர் துவ்யை ரநேகை: சிதிலிதவபுஷ:
கநீண கோலாஹலஸ்ய ।

தஸ்ய ப்ராணாவஸானம் பரசரபவிபோஐஹம்
த்வதிஜ்யாப்ரபாவை:

தூர்ணம் பச்யாமி யோ மாம் பரிஹஸதி ஸதா-
த்வாதி மத்யாந்த ஹேதோ.

7

இதிநிசி ப்ரயதஸ்து நிராஸன:

யமமுக: சிவபாவம் அனுஸ்மரன் ।

ப்ரதி தினம் தசவார திஸத்ரயம்

ஜபதி நிக்ரஹ தாருண ஸப்தகம்

இதி குஹ்யம் மஹாபீஜம் பரமம் - ரிபுநாசனம் ।

பானுவாரம் ஸமாரப்ய மங்களாந்தம் ஜபேத் ஸூதி: ॥

(இந்த ஸ்தோத்ரம் நரஸிம்ஹாவதாரத்தில்
நரஸிம்மமூர்த்தி சிவபெருமானைத் துதித்ததாகவுள்ளது)

பேவண்முருகர்

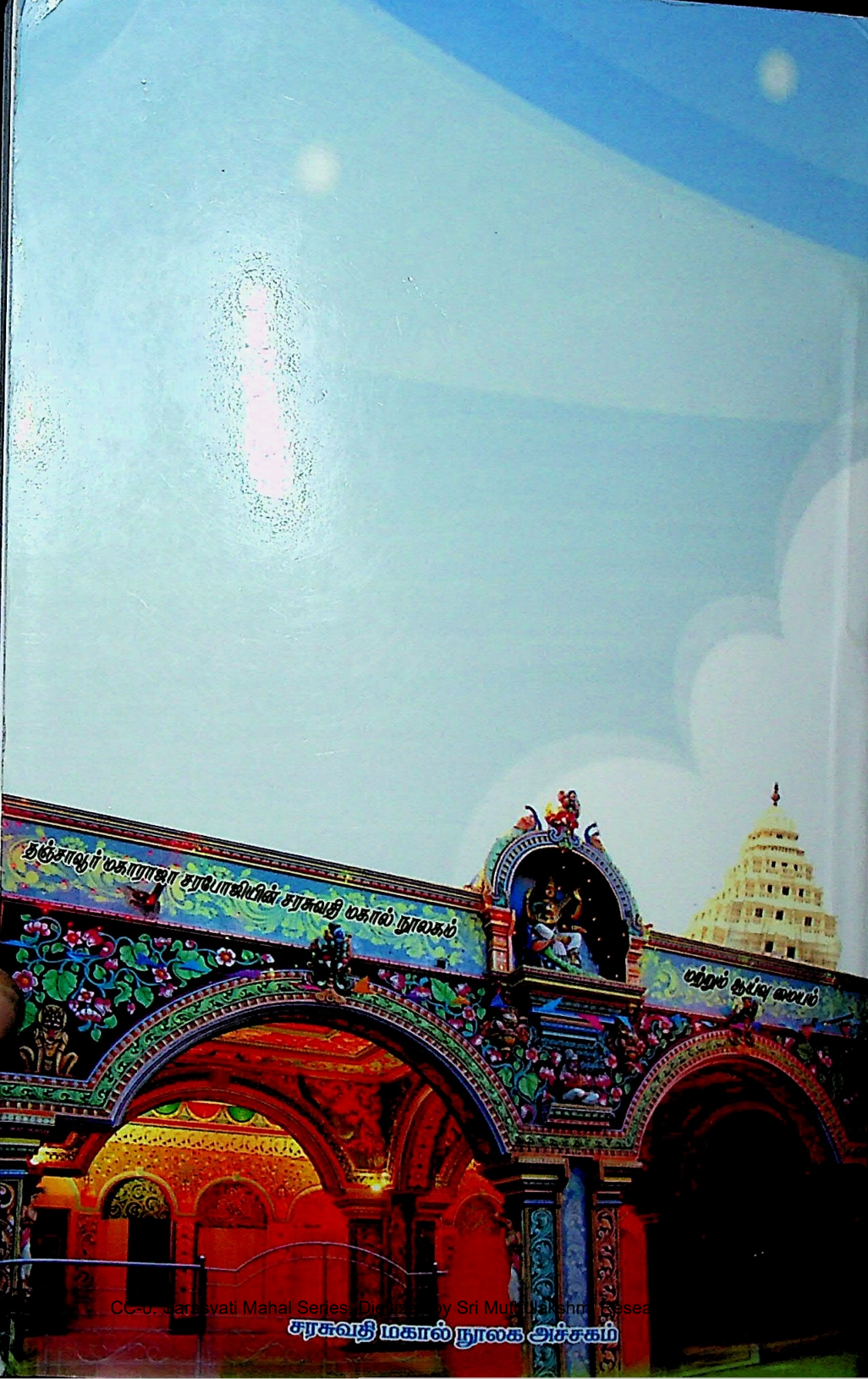
கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள் அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும் பனை ஓலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவை பல்வேறு இடங்களில் முடங்கி உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் சரசுவதி மகாலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதலினால், அவை மக்களுக்குப் பயன்படும்.

மகாலுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப்புகழை, பெருமகால் சரசுவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாகி வருமாயின் சுவடி தந்தார் பெயர் இடம்பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் ஐந்து பிரதிகளும் பெறுவர்.

எனவே, நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம் என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளைச் சரசுவதி மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறேன்.

தஞ்சாவூர்

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரஸ்வதியின் சரசுவதி மகால் நூலகம்

மற்றும் கற்பனா கலையும்